

FLACĂRA

Nr. 22 • 1 - 7 iunie 1994 • 24 pagini - 200 lei - 3.70 DM •

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
FLACĂRA

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

CONGRESUL MONDIAL DRACULA

• Organizatorii încredințează revistei noastre primele amănunte.

pag. 6

Spectacol senzațional la Sala Palatului

**EXPERIMENTE DE BIOENERGIE
ȘI PSIHOSUGESTIE SUSȚINUTE
DE CELEBRUL ALBERT IGNATENKO**

• În numărul viitor, un interviu în
exclusivitate pentru **FLACĂRA**

SOLJENIȚIN S-A ÎNTORS ÎN RUSIA

După un exil îndelungat în Statele Unite ale Americii, exil marcat de reflecții amare privind raporturile Occidentului cu lumea totalitară și șansele libertății pe pământul rusesc, celebrul scriitor Aleksandr Soljenițin, detinător al Premiului Nobel, s-a întors în aceste zile în patria sa. La apusul vieții, obosit de o lume care l-a rămas, totuși, străină, scriitorul se întoarce acasă, între zidurile golagului comunist, pentru a contempla stăgînitul ororii și a-și afla împăcirea.

Festival cultural
cu participare
internațională
într-un sat din
județul Brașov

• **Frieder Schuller,**
originar din **Cața,**
reunește într-un decor
făcic artiști români
și germani
(amănunte în
numărul viitor)

GEMENI PE BANDĂ RULANTĂ

- Cercetările biologului **Jerry Hall**
condamnate de Suveranul Pontif.
- **Papa Ioan Paul al II-lea** s-a adresat
președintelui **Bill Clinton.**

pag. 8

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.50

Occident sau Orient

Înălțirea exilului românesc și a unor reprezentanți de marcă ai opoziției din țară, în cadrul recentului simpozion de la Paris, a pus din nou în discuție bilanțul amor al celor patru ani și jumătate de speranțe și eșecuri, de iluzii și resemnare, de credință și așteptare și denută care macină societatea românească acaparată din ce în ce mai mult de caracola forțelor conservatoare, ce și propun reînvierea vechilor rânduieli, structuri și mecanisme sociale, privilegii personale și de grup. Ofensiva restaurației comuniste amenință să arunce țara înapoi, în fundătura istoriei, acolo unde, în spațiile paravanului de lozinci și manipulare, se lăfăie subdezvoltarea, mizeria, minciuna și crima, sclavia economică și politică. S-a vorbit la Paris despre aceste lucruri, despre întreruperea tragică a cursului istoriei românești, situație ilegală care continuă să astăzi, s-a vorbit despre dezbinarea românilor și despre perspectiva sumbră a renașterii exilului interior, care ne-a marcat în anii dictaturii comuniste și ne-o făcut să ne simțim străini în propria țară pentru că ea se dovedea a fi opusul aspirațiilor noastre de dreptate și libertate. S-au auzit și accente oarecum acuzatoare la adresa slabei implicări și chiar a indifferenței unei bune părți a exilului românesc, precum și la adresa senzației de ineficiență pe care o lasă acțiunile opoziției. Și s-au căutat soluții pentru aceste stări de lucruri.

În fond, problema fundamentală a României rămâne opțiunea pentru Europa. Ne integrăm în lumea civilizată europeană, sau pierim ca popor și țară în noaptea confuziei și neputinței orientale. Adoptăm modelul (sistemul) civilizației occidentale, sau ne batem zgomotos cu pumnul naționalismului în pieptul schelatic, răbind zgomotos otrava colectivismului. Așezăm țara pe pilonul de granit al proprietății private, sau rămânem în băltoacă proprietății de stat. Restul sunt detalii politice...

Iar cine își imaginează că occidentalizarea României o vor și o vor face Iliescu, Văcăroiu & comp., se înșală amarnic.

EUGEN CHIROVICI

— Demiterea dvs. se datorează atacurilor declanșate, cu vehemență, de către liderul PRM?

— În primul rând, eu nu am fost demis, ci, în cadrul unei remanieri, s-a trecut în înlocuirea mea. Înțelegerea activității mele în Guvern nu are nici o legătură cu atacurile din presă ale lui Vadim Tudor.

— Atunci, ce vi s-a reproșat?

— Nu mi s-a reproșat nimic. S-a trecut și la noi, la un sistem modern, în care, la Armată și la Interne, s-a condusă civil.

— Noi am adresat această întrebare raportorilor CE, Jansson și König, și ei s-a răspuns că ei nu au recomandat ca, în fruntea Ministerului Apărării Naționale, să se afle, neapărat, un civil. Deci, au afirmat raportorii, a apărut, în exclusivitate, primul-ministru. Ce părere aveți?

DI Nicolae Spiroiu:

„Eu și Vadim trăim în lumi diferite”

• Generalul se află în primul său concediu de odihnă din ultimii patru ani

— A depins, într-adevăr, într-o oarecare măsură, de dl Văcăroiu. Dar cred că nu depindea numai de dl Văcăroiu, ci, foarte mult, de Președinția și, mai ales, de partidul de guvernământ. Aceasta a fost, deci, opțiunea partidului de guvernământ.

— Când sperați că va fi gata raportul?

— Din câte știu eu, raportul este finalizat, dar oficial nu am fost, până acum, anunțat. Se trimite, cred, mai întâi, la Biroul Permanent, se analizează la Comisia de Apărare, apoi el va fi făcut public.

— Vă rugăm în încheiere, să transmiteți câteva gânduri pentru... Vadim!

— La început, a încercat să strângă de partea sa pe toți cei ce puteau să mă apere. Aduceți-vă aminte de „Indemnul”: „Spiroiu, lasă-l în pace pe col. Pricină, care este un mare patriot”. Când col. Pricină, un om cinstit, de onoare, a spus că trebuia să spună, Vadim Tudor a trecut de partea cealaltă și l-a făcut praf și pulbere. Această faptă arată rea-credință și lipsă de consecvență. Vadim Tudor a fost un om de rea credință pentru țară, pentru apărarea țării. Dacă ar fi fost de bună credință și ar fi cooperat cu disfuncțiuni în Armată, m-ar fi informat și eu ar fi cercetat. Sau putea să mă interpeleze, putea să-l informeze pe președintele Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Minciuna care are picior de scurte este vizibilă în presa asta mizerabilă care m-a atacat. E foarte clar. Vă dau un exemplu: băiatul meu nu a făcut nici un fel de studii în străinătate, iar el scrie, negru pe alb, că, datorită unor smecherii regaliste, fiul meu și-a făcut studiile în Elveția. În același timp, mă condamnă că nu plec la studii băiatul senatorului Căciuraru... Vedeti, eu nu mi permit să fac politică. Eu și Vadim evoluăm în sisteme de coordonate total diferite. El este pamfletar, jurist, senator, patron de partid, patron de ziare. Eu am nici una din aceste calități. Deci, neavând același sistem de referință, nu avem cum să ne întâlnim. Trăim în lumi diferite.

BRINDUȘA NICOLAE

Transparent ca betonul armat

DI Gherman așază fundamentele remanierii

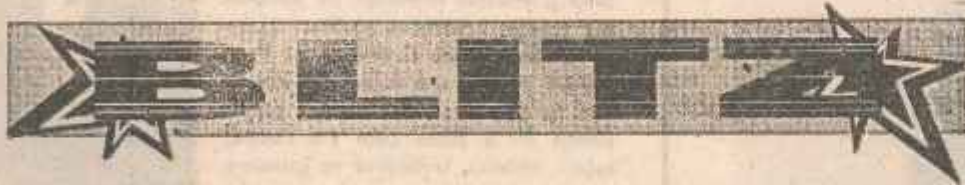
Remanierirea guvernamentală, așteptată de PUNR cam de mult, se pare că nu va mai avea loc. Oricum, chiar dacă remanierirea ar avea loc, chiar dacă la Comunicatii și la Agricultură ar fi chemați doi peuneriști, mare lucru din politica „încrămărită” pe care o face dl Văcăroiu nu s-ar schimba!

DI Olivia Gherman, președintele PDSR și baci peste senatori, ne-a dezvăluit concepția luminată și înaintată a domniei sale despre remanierire în general și remanierirea la români în special:

„Toate remanieririle guvernamentale care vor avea loc de acum încolo le veți afla la un minut după ce acestea au loc! Cea mai mare gafă pe care o poate face orice partid, orice bancă, orice instituție care trebuie să opereze într-un anumit gen de confidențialitate este aceea de a discuta înainte de a face ceva! Prin urmare răspunsul meu este NU ȘTIU!”

Notăm bucurăși „Informația”; mare lucru e să știi că nu știi tu.

MARIAN GHÎTEANU

■ Văcăroiu din parlament („n-avem surse de finanțare”) a ajuns la final: guvernul s-a văzut cu sacii Bugeului în cărta la care trage din greu gloaba tranziției. Tot ce va cheltui executivul de-acum încolo e lege. Dar mai ales tot ce NU va cheltui pentru sănătate, pentru educație, pentru cultură, pentru cercetarea științifică, pentru construcții de locuințe etc. etc. La muncă, dragi tovarăși și prieteni! Lăsați prostiile cu privatizarea, v-așteaptă noi și mărețe sarcini pentru realizarea producției pe stoc!

■ Ce bine că nu s-au dat titlurile de proprietate țărănilor! Ei trebuie să se a-nească, să producă pe suprafețe mari, în comun! (sim — n.n.) Ce rău au făcut instanțele judecătorești că au dat casele înapoi căminului! Auzi, să-l dai înapoi omului casa lui, după ce te-ai chinat cu pistolul în mână să-l o fel! Lasă, că vine el Jirnovski

(care are pul și pe-alei, pe plaiul minoritic), v-arată el pământ, case și libertate!

■ Nu vă speriați, oameni buni, n-a zis nimic vorbele de mai sus, chiar Nimeni... Astăzi doar așa, niște cugetări și niște poftă de-a le pune în practică, atunci când te mănâncă palmele să conduci un popor.

■ Cui îi crapă buza după documente strict secrete privind industria de armament a țării, n-are decât să dea 400 de lei, cât costă un sul de România Mare (v-ați prins de ce îi zicem sul: că să nu vadă dușmanul ce scrie în ea...). Se găsește acolo un splendid document, emanat de generalul Vasile Ionel și trimis prin curier special dlui Radu Timofte, președintele Comisiei de apărare din Senaț, care l-a citit în gând și l-a înțeles în fișet. Această incredibilă divulgare în presă a unui secret de stat de importanță deosebită a stâr-

nit reacții aprinse. DI Gh. Frunda: „În acest caz de infracțiune, Parchetul General se poate sesiza din oficiu”. Hai să fim serioși! Ce, a furat omul o pâine, și-a bătut nevasta cu espadrilele peste gură, a scris vreun pamflet antiprezidențial, ce-a făcut bietul Vadim ca să-l dai pe mâna procurorilor?! Are el el mintea mai scurtă și mâna mai lungă, și? Ce, Securitatea n-avea?! Să năpăstuiască omul pentru atâtea lucruri? Zice și dl Văcăroiu: „Cel din Comisia de apărare ar trebui să-l scuture bine”. Da! Ce-ar fi să-l scuture rău, domnu’ Văcăroiu? Deși băiatu’ e „solid state”, e compact, poți să scuturi la el o săptămână și nu pică nimic, altceva ar trebui scuturat („cine-oare-cine-oare?” — vorba cântecului). Ce-aveți cu bietul Vadim, domnu’ Văcăroiu, mănâncă și el o pâine infectă, ciugulește și el grăunțe dintr-o mână lungă...

EUGEN CHIROVICI

DI Nicolae Ulieru, purtător de cuvânt al SRI:

AR TREBUI O TELEVIZIUNE CONCURRENTĂ, UNA PUTERNICĂ, NU CA BIATA SOTI

• „CA BĂRBAT, MĂRTURISESC, PORNOGRAFIA NU-MI SPUNE NICIC. SEXUALITATEA, DA!”

„Sexualitatea poate fi un domeniu prin care un om ar putea fi vândut sau cumpărat. Nu vreau să intru în detalii, dar există atâtea cazuri și de agenți, dar mai ales de agenți de informații, care și-au pus la bătaie farmecul personal și au câștigat, jucând această carte mai mult decât cartea inteligenței. Slăbiciunea omenească își spune cuvântul!”

Revistele de educație sexuală încearcă să deschidă o bresă în structurile mentale totalitariste, care încă mai persistă în conștiința noastră, presunerea comunismului fiind atât de puternică încât el se va resimți poate mulți ani de-acum înainte.

Televiziunea română este o televiziune de stat, deci ea reprezintă într-un fel punctul de vedere oficial, iar aici înnoirile, chiar în mentalitate, sunt mai greu de realizat. Pentru ca aceste înnoiri să cunoască o accelerare, ar trebui o televiziune concurentă, dar nu de tip SOTI, înghețată în câteva ore de program și cu mari greutăți financiare.

Din câte știu — și sunt bine informat — în Occident revistele și filmele porno sunt în vogă și au o circulație intensă. La noi această industrie e într-un stadiu foarte incipient. Ca bărbat, mărturisesc foarte deschis, pornografia nu-mi spune nimic. Sexualitatea, da!”

A consemnat
DAN GHEORGHE
Foto: FLORIN IONIȚA

GEORGE ARION VIAȚA SUB UN PRESEDINTE DE REGAT

Ca și cum mi-ar fi scris mama

„Stimate dle director general

Eu, Bodiu Maria Gh., învățătoare pensionară, m-am abonat la săptămânalul Dvoastră Flacăra în 1993. Primele două luni (ianuarie și februarie) am primit Flacăra regulat. Iar începând cu luna martie am primit: N 12 - 23-29 martie, N 13 - 30 martie - 5 aprilie, N 14 - 6-12 aprilie, N 15 - 13-19 aprilie. N-am primit N 9, 10, 11 pe luna martie 1994, pe aprilie ultimul N 15 (13-19). Când scriu aceste rânduri este 11 mai, Flacăra nu-mi vine, care este cauza? M-am adresat la Presa Chi-

șinău, mi s-a spus că nu se tipărește, sunt de 89 ani, nu mă pot deplasa la Chișinău, vă rog să confolați. Cu stimă M. Bodiu. Adresa mea: Republica Moldova, R-nul Criuleni, com. Onițcani.

Am ales această scrisoare, dintre numeroasele epistole care ne semnalează piedicile puse în calea difuzării publicațiilor Flacăra și am publicat-o fiindcă m-a emoționat această învățătoare pensionară, dintr-o comună uitată de lume, care ne caută scrisul, iar cormurile de la București și de la Chișinău, după ce au declarat emfatic intenții unioniste, ca să se instaleze la putere până la sfârșitul vieții lor, interdic acum sau pun bețe în roate până și comunicării spirituale, culturale, în de acord total cu promisiunile de a facilita un astfel de dialog și accesul la informație. Dar între România și Basarabia se trasează, pe zi ce trece, o demarcație tot mai fermă, și după opinia mea, de data asta pentru totdeauna. De altfel, cine ajunge la granița dintre cele două „state”, la Albița, de pildă, nu poate să nu fie șocat de uriașă poartă de fier prin care se pătrunde dintr-o parte în alta. O poartă masivă, grea, urâtă, ca de lagăr, moștenire de pe urma lagărului socialist - mai potrivită expresie nu i se putea găsi și culmea, tocmai creatorii lui marxiști-leniniști-stolinskiști au introdus-o în limbaj, cu ignoranța și incultura lor dovedite în atâtea rânduri. O bucată din cortina de fier dintre cele două pământuri românești - în rest, sarmă ghimpată, cabluri electrice, grănceri cu câini. O poartă prin care astăzi se face legătura între un teritoriu încremenit la un stadiu precar de dezvoltare, izolat de lume, condamnat de istorie la sărăcie și ascultare servilă a cnutului Moscovei, și un teritoriu cu vagi urme de reformă, de înnoire, de privatizare, de recordare din nou la ritmurile occidentale cunoscute între cele două războaie. Partea bine.

Desigur, doamnă Bodiu Maria, ne vom îngriji să primim revista noastră, chiar dacă în loc de poștă vom folosi porumbel voiajori. Sunteți mințită - și nu sunteți singura în această situație - că Flacăra nu mai apare, deoarece revista noastră nu e pe placul mai marilor zilei, nici de la București și nici de la Chișinău, fiindcă spune adevărul și nu cruță pe nimeni. Ei nu știu ce să mai inventeze pentru ca presa cinstită să dispară și să nu mai rămână decât pleava lăudărilor de profesie ai stăpânirii. Fiți însă siguri, atâtea vreme cât există oameni care au nevoie de noi, Flacăra va exista. Vă doresc să aveți viața cât mai lungă și dvs., care ați luminat atâtea minți, le-ați smuls din bezna neștiinței, iar acum niște indivizi fără inimă vă fac șicane, pot să vă fac o măturisire; ca și dvs., mama mea a fost învățătoare. Ca și dvs., dacă ar mai fi fost printre noi, ar fi fost o pensionară octogenară și ar fi citit Flacăra. Dacă asta poate să vă mângâie puțin, ca să mai uitați de necazuri, am citit scrisoarea dvs. ca și cum mi-ar fi scris-o mama. Sărut mâna.

Raportul privind corupția

„DACĂ SPUN CĂ UN MINISTRU AL LOR ESTE HOȚ, NU-I DERANJEAZĂ”

• Formula care îi supără: „Elementele statului totalitar supraviețuiesc.” Oare de ce?

IOAN MUREȘAN,
tânărul deputat PNȚCD
de Mureș, membru al
comisiei anticorupție,
aflat în ofensivă
nu numai împotriva
corupției, ci și împotriva
președintelui comisiei,
bătrân și uns cu toate
alifantele, senatorul
PDSR Romul Vonica

Afară-i cald, bugetu-i rece, dom' Văcăroiu s-a plimbat pe sub bananieri. Iar corupția, soră bună cu românul (mai ales cu românii-yei!), ne-a cotropit aproape cu totul.

În urma unor ample discuții, după sute de cazuri de corupție dezvăluite de presă, s-a hotărât înființarea unei comisii de cercetare a faptelor de corupție, comisie condusă de celebrul, de-acum, senator PDSR Romul Vonica, domn senator care indeplinește cu cea mai mare strictețe ordinul dat de conducerea superioară de partid și de stat: să fie corupție, dar să nu avem corupții!

Raportul comisiei, care a fost depus la începutul acestei săptămâni, l-a împărțit pe componenții ei în două: cei din arcul puterii, apți la număr, care fac ce zice dl Vonica, și șase membri din partea opoziției democratice, care au întocmit un - să-l spunem - alt raport privind faptele de corupție, raport care diagnostichează fenomenul corupției exact în sferele unde dl Vonica nu o vede și în același timp încearcă soluții pentru stoparea acestui adevărat cancer al societății românești!

Dl deputat PNȚCD Ioan Mureșan, membru al acestei comisii, este cel care, alături de colegii săi din opoziție, a fost nevoit să ducă o adevărată luptă împotriva dorinței senatorului Romul Vonica de a face un raport „opă de ploaie”. În exclusivitate, dl Ioan Mureșan dezvăluie câteva din culisele acestei lupte.

„Eu am sesizat o tendință a băieților din comisie de a nu se depune raportul în această sesiune, să amânăm cine știe când, până la urmă să fie o chestie lesnăvă”. N-ar fi fost prima dată când „băieții” s-ar fi eschivat, când ar fi hotărât încă o amânare!

„Am constatat că foarte multe materiale n-au fost prelucrate în reală lor valoare și s-a dat importanță, în

schimb, unor afirmații, în dauna unor acte și probe!”

„Sunt foarte supărați pe fraze de genul «elementele statului totalitar supraviețuiesc în instituții și mentalități»! Asta-i supără de-i zăpăcește! Chiar dacă aș spune că nu știu care ministru al lor este cel mai mare hoț, nu contează, dar cum pot să spun eu că statul totalitar n-a murit în '89, că nu a dispărut?” Bineînțeles că îi supără a-

ceastă afirmație, deoarece, dacă am continua să întrebăm cine susține aceste „elemente”, răspunsul nu poate fi decât PUTEREA și căteii lor!

„Eu nu am văzut încă raportul președintelui Vonica (n.n. 28 mai a.c.), pentru că el nu-l scoate, nu-l dă! Pe mine nu mă interesează să semnez gogorile lor, ci mă interesează aflarea adevărului și stoparea acestui fenomen extrem de periculos!”

„Fenomenul corupției ar trebui să fie stopat nu de o comisie parlamentară, ci de instituțiile pe care le-am creat, dar care nu sunt operaționale deocamdată pentru că, am demonstrat în raport, aceste instituții sunt populate cu oameni cu vechi mentalități și vechi manifestări! Aceștia n-o să schimbe nicio dată nimic!”

„Nu ne îndreptăm acum spre un model latino-american, în care 5 la sută din populație vor avea tot ce vor - vile, mașini, elicoptere - iar restul vor trăi la pragul sărăciei! Va lipsi clasa de mijloc, clasă care face parte din modelul european și care a propulsat țările din vestul Europei acolo unde sunt! În aceste țări, pe stradă, nu vezi diferențe între oameni. Nici nu ai de gând să creșezi această clasă de mijloc, pentru că știu ce înseamnă aceasta: înseamnă un om liber în primul rând și responsabil pentru acțiunile lui! Și, am adăuga noi, ei nu au nevoie de oameni liberi, au nevoie de

oameni săraci, amărâți. Înspăimântați că n-au ce să mănânce, disperăți că le este tot mai greu să trăiască, de o gloată pe care să o dirijeze cu biciul și cu bucată de zahăr, după caz!”

„O chestiune pe care am sesizat-o foarte clar și pe care vreau să o punctez încă: transferul de proprietate din patrimoniul public în cel privat are loc zi de zi, noaptea de noapte, ocolind instituțiile create în acest scop, cum ar fi PPP, PPS, licitațiile și alte forme din acestea! Ele sunt ocolite, dar transferul are loc zi de zi! Privatizarea are loc, dar nu așa cum trebuie, ci așa cum vor ei!”

„Corupția este, într-adevăr, un instrument în mâna lor, un instrument prin care ei își rezolvă toate treburile!” (...) „Fenomenul corupției are o amploare la care nici n-am gândit noi la început, nu ne-am dat seama că acest fenomen are o asemenea dimensiune!”

Așadar, raportul există, chiar dacă în două părți: urmează ca el să fie discutat. Dar vor reuși aceste discuții să scoată din încremenire justiția, celelalte instituții abilitate să facă curățenie chiar și (sau mai ales) în inaltele cancelarii ale statului? Speranțele sunt slabe, ca și puterea oamenilor de a rezista urmărilor proastei guvernări! Mai repede credem că tot mai mulți din gloată se vor ingramădi să stea călare pe legi! Gășca crește, poștele sunt tot mai mari, gloată-i momeșită și se poate face orice cu ea! Și mai ales în numele ei!

MARIAN GHÎTEANU ■

S.O.S PATRIMONIUL NAȚIONAL

• Clădiri în stare de colaps, patrimoniu degradat sau risipit

Casa ION CREANGA

„Un popor fără semnele trecutului său este ca un om fără memorie”, spunea pe bună dreptate N. Iorga. Într-o piesă de teatru a lui Pirandello eroul care-și pierde, în urma unui accident, memoria devine un individ fără identitate, trăind doar din himerile propriului spirit răătăcit. Același lucru se întâmplă cu un popor: dacă îi feli monumentele sale, urmele strămoșilor săi, valorile sale culturale — atunci rămâne o masă amorfă de oameni care se poate cel mult conduce după niște interese, dar care va fi lipsit de propria sa identitate.

Cu acest gând am pornit cercetarea noastră în legătură cu soarta patrimoniului național, întrucât semnale au tot fost că, în cazul în care nu se iau măsuri rapide și ferme, soarta acestuia va fi să se degradeze, să fie înstrăinat sau să se piardă în mod ireversibil. Or, acest patrimoniu vine să ne ateste însăși continuitatea existenței noastre în acest spațiu.

„Situația muzeelor este foarte proastă. Se pierd valori uriașe”

Se spune că Napoleon a spus înaintea unei bătălii decisive că îi trebuie trei lucruri: bani, bani și iar bani. În situația proastă din punct de vedere economic și bălăbăită din punct de vedere politic care este acum în România, soarta patrimoniului național depinde de bani și de răspundere. Dl Mihai Gorgoi, director în Ministerul Culturii ne spunea că lipsa fondurilor bugetare afectează serios existența muzeelor. Cu câteva excepții, situația muzeelor din centrele de județ este foarte proastă. Excepțiile se numesc Bacău, unde este în curs de construire o clădire cu trei etaje, Teleorman, care va dispune de asemenea de o clădire nouă a muzeului său, Galați — unde se amenajează un muzeu al științelor naturii. În aceste județe, prin efortul organelor locale s-a reușit să se mobilizeze fonduri chiar în condițiile lipșurilor de acum, când gândul și posibilitățile majorității

oamenilor este doar de a supraviețui. În alte județe însă, cum ar fi Olt, muzeul județean este amenințat că i se va lua clădirea. Autonomia locală, care ar trebui să existe, este practic inoperantă. Pe de altă parte, legislația existentă nu dă voie — chiar cu anumite restricții specificate în mod clar — ca muzele să-și subînchirieze unele spații pentru ca astfel să mai adune fonduri pentru conservarea patrimoniului său. Iar sponsorii, chiar după aprobarea legii în materie, nu vor da năvală să ajute muzele. Ei vor ajuta mai degrabă un concurs de Miss sau o echipă de fotbal. În cele 656 muzee și case memoriale existente în țară există un personal calificat în jur de 2.000 de persoane. Există muzee unde personalul este alcătuit doar dintr-o singură persoană. Care trebuie să facă și muncă de cercetare, dar este nevoită să facă și pe paznicul. Cât privește salarizarea proastă a personalului, se pare că deținem recordul în materie în Europa. O altă problemă gravă este existența unei prăpastii între generațiile de muzeografi. Cel mai tineri muzeografi au acum cam peste 40 ani, iar din generația tânără sunt extrem de puțini cei care îmbrățișează această meserie, aceasta și datorită faptului că sunt atât de prost plătiți. Așa încât peste 10—20 de ani va fi o adevărată criză în domeniu. Dacă aceasta este soarta personalului, situația patrimoniului este și mai jalnică. Foarte multe muzee sunt lăgrasoase, în stare improprie de a găzdui piesele de muzeu care ar trebui să beneficieze de o anumită temperatură și umiditate. Nu sunt spații de depozitare, nu există substanțe de conservare. Sistemele de securitate sunt precare. În afară de muzeele mari sau de interes național, cele mici nu au nici un sistem de pază, adesea acesta rezumându-se doar la o simplă cheie. De aceea au și dispărut multe piese de patrimoniu, unele furate și vândute peste graniță, altele neînregistrate, intrate pe mâinile unor samsari fără scrupule. Începând de la icoane, tablouri, mobilier stil de

patrimoniu și până la statui (o copie a Rugămintii lui Brâncuși dispărută în Buzău, nu a fost nici acum găsită) se pierd valori uriașe. Alt aspect: nu sunt bani de achiziții. Există colecționari care au adunat de-a lungul unei vieți obiecte pe care ar vrea să le vândă unor muzee, dar nu o pot face pentru că nu li se oferă aproape nimic. Și atunci sunt nevoiți să se adreseze unor negustori ocazionali, Lipsește — ne mai spunea dl Gorgoi — o educație în sensul protejării acestor valori la foarte multe persoane.

Dar monumentele arhitectonice?

În discuția purtată cu doamna Corina Popa, director la Direcția monumentelor și siturilor, problema obsedantă a fost tot cea a banilor. Partea proastă este că există monumente cu valoare artistică și istorică amenințate să se piardă definitiv. Direcția și comisiile zonale sunt cele care dau avizul științific pentru lucrările de restaurare a unor clădiri, dar efortul care se face acum este mai degrabă pentru a stopa gradul de deteriorare a acestora. Specialiștii acestei Direcții au întocmit liste de priorități, s-au elaborat fișe de cercetare, de la studiul arheologic și expertiza inginerescă până la fișa stării de sănătate a monumentelor. Pentru o serie de monumente cum ar fi Biserica Dreșeni, sau câteva monumente din Sighișoara s-au găsit sponsori din Germania (fundația Messerschmidt) care lucrează împreună cu specialiștii români. Există și la noi asemenea intenții de sponsorizare dar mai palide. Unul dintre acești sponsori este antrenorul de fotbal Mircea Lucescu care va sprijini refacerea Bisericii Fundeni Doamnei. Alte inconveniente: raporturile cu anumiți antreprenori specializați în restaurări s-au stricat, iar specialiștii în domeniu se formează greu; ar trebui găsite fonduri pentru reparații absolute necesare la acoperiri, deși unele monumente sunt considerate de arhitecți

Cetatea NEAMȚ

ch sunt în stare de colaps (distrușă structura de rezistență). În munca de restaurare nu se poate interveni oricum, făcând căpăceală, este nevoie de o gândire coerentă. Uneori se poate greși cu bună intenție cum fac acei preoți care încep lucrări de restaurare fără să mai ia avizele științifice necesare (colaborarea cu Direcția Cultelor este totuși bună). Alteori se greșește din cauza unor vanități locale, ca în cazul unei biserici istorice din Cuhles unde localnicii au construit o altă nouă fără să respecte distanța acceptabilă. Problemele unor restaurări integrale (cum ar fi cea a reconstruirii Mănăstirii Văcărești, distrușă de Ceaușescu) sunt și mai dificile, din cauza lipsei fondurilor, dar și din alte rațiuni de oportunitate culturală. „Amenințarea este atât de mare încât dacă nu se va ajunge la o înțelegere comună cu administrațiile locale, pur și simplu multe obiecte de patrimoniu arhitectural vor rămâne doar simple fotografii”, ne spunea doamna Popa. Soluțiile pentru unele clădiri ar fi nu pur și simplu o destinație muzeală, ci una vie, ut. Anumite experiențe de transformare a unor clădiri ca spații culturale (pentru concerte, expoziții etc.) și chiar spații comerciale, în anumite limite, — așa cum se face și în străinătate — ar putea fi soluția pentru salvarea acestora.

Când țara va deveni capabilă din punct de vedere economic să se îngrijească de patrimoniul său, s-ar putea să nu mai aibă la ce să poarte de grijă. Tot ce se mai face deocamdată este doar rodul muncii unor oameni pasionați. Dar numai pasiunea nu ajunge...

ȘTEFAN NICOLAE ■

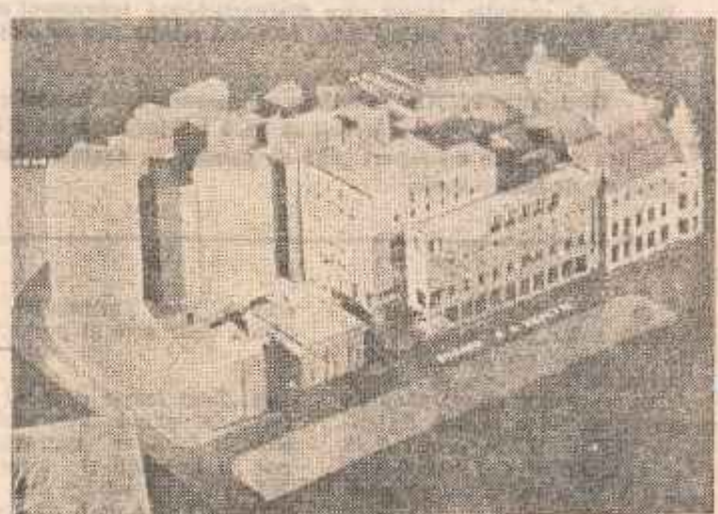
Nici în anul 2000, Biblioteca Centrală nu va putea funcționa în clădirea din Piața Revoluției

În decembrie 1989, într-o singură noapte, un fond de peste 500.000 de volume — cărți, periodice, ediții rare, manuscrise — toate aflate la Biblioteca Centrală Universitară — au devenit cenușă. Pentru refacerea acestui lăz de cultură s-au făcut multe promisiuni, care de care mai îndrăznește. Certitudini, însă, foarte puține. În legătură cu stadiul lucrărilor la B.C.U., dna Yvonna Dumitrescu, dir. adj. al B.C.U., ne-a declarat: „Dacă lucrările merg în ritmul actual, clădirea bibliotecii din str. Dem. I. Dobrescu — Piața Revoluției, nu va putea fi inaugurată nici în anul 2000. Mersul, încetinit, se datorește lipsei de fonduri bănești. Nici ca valoare și nici ca dificultate a lucrărilor nu ne apropiem de, măcar, 50% din totalul lucrărilor ce trebuie efectuate. În afară de faptul că fațadele, acoperișul și consolidările inte-

rioare sunt aproape gata, mai sunt multe de făcut. Prima clădire (fosta B.C.U.) este clădire de patrimoniu din punct de vedere arhitectural, unde, trebuie săcule finisaje și lucrări speciale care, în clipa de față, sunt extrem de costisitoare. A reface Sala Profesorilor, cu candelabrele și mobilierul care au fost, a reface ornamentele, picturile care au fost de mână, vitraliile care erau cu totul și cu totul deschise, înseamnă foarte, foarte mulți bani. Lipsa banilor ne încurcă și ne pune în imposibilitatea de a face plățile la zi. În condițiile unui buget neaprobabil, a lipsei unor sponsori interesați să investească în cultură, a inexistenței unor donații consistente, la care se mai adaugă și inflația galopantă, situația este catastrofală. Fondurile sunt împrăștiate în mai multe clădiri care, peste un an de zile, vor deveni neîncăpătoare. Săile de

lectură, după orele 11.00, devin și ele neîncăpătoare și suntem nevoiți să refuzăm cititorii. Salariile, școlii de noi, ne părăsesc, mergând la Biblioteca Parlamentului care le oferă salarii mult mai mari decât cele oferite de B.C.U. Sperăm ca lucrurile să revină la normal și, în anul 1995, când se vor împlini 100 de ani de la deschiderea bibliotecii, acest moment să ne prindă în imobilul refăcut”. Lucrurile se vor îndrepta, fără îndoială, numai atunci când cei ce sunt plătiți, de către noi toți, pentru a rezolva problemele societății, nu vor mai fi preocupati, în mod special, de achiziționarea de aparate de preparat cafea, de spărgătoare de nuc și de lămuzine luxose în care să-și plimbă nepăsarea și ignoranța față de cei care i-au votat.

GHEORGHE BARBU ■
Foto: FLORIN IONIȚĂ ■

Așa va trebui să arate noul edificiu al B.C.U. Printre altele va fi dotat cu: 470 de locuri în sălile de lectură, capacitate de depozitare: 2.000.000 de volume, terminale calculator: 150 buc., sală de conferințe: 400 de locuri, spații expoziții carte: 443 metri pătrați.

În unele cămine pentru bătrâni și pensionari,

TRAIUL DECENT ESTE IMPOSIBIL

• În camere umede, mușcate, pe paturi rupte, infometate și lipsite de asistență medicală, bătrânii mai au un singur drept, cel de a muri în mizerie

În luna martie, organele teritoriale ale Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, au controlat, în 32 județe și în municipiul București, calitatea serviciilor prestate în cămine pentru bătrâni și pensionari. Cu această ocazie, au fost controlate 38 cămine pentru bătrâni, subordonate inspectoratelor teritoriale de stat pentru handicapați și 19 cămine de pensionari, subordonate direcțiilor județene de protecție socială.

Din păcate, controlul a evidențiat serioase neajunsuri, ce puteau pune în pericol viața și sănătatea persoanelor vârstnice.

Astfel, 18 cămine pentru bătrâni și 5 cămine pentru

pensionari din 16 județe și municipiul București, funcționau fără autorizație sanitară, eludând Legea 3/1978, art. 85. La alte cămine pentru bătrâni și 9 cămine pentru pensionari, din 13 județe, autorizații

nu erau realizate pentru anul 1994. Mai grav este că au fost identificate cămine ale căror autorizații expiraseră de peste 17 ani: căminele pentru bătrâni: Botoșani (1965 — anul expirării autorizației), Sighișoara (1966), Lunca Mureșului (1977), Păștel-Vâlcea (1972), Mîrlești-Prahova (1977) și căminele pentru pensionari: Cluj (1970) și Timiș (1974). Consecințele nevizării sanitare au fost: înfruntarea considerabilă a condițiilor de cazare și de îngrijire a persoanelor în vârstă.

În ce privește calitatea serviciilor prestate, controlul a evidențiat serioase deficiențe privind starea clădirilor, instalațiilor și dotărilor, care puteau pune în pericol securitatea sau sănătatea persoanelor în vârstă.

Astfel, spațiile pentru cazare, recreere, masă, asistență medicală, prezentau pereți și plăfoane deteriorate, fisurate, infiltrații de apă, mușgai, zugrăveli distruse, uși și geamuri defecte, paviment denivelat, fără mochete sau covorașe (cămine din 13 județe și municipiul București). Mobilier uzat, deteriorat, des-

Cancelarul federal Helmut Kohl se informează într-o înregistrare din fosta RDG, despre măsurile de perfecționare în muncă și despre siguranța socială a salariaților. Domnule Văcăroiu, dumneavoastră pe când?

Un ideal încă greu de atins:

**În Germania,
bătrânii pot avea două pensii**

În afara pensiei de bătrânețe prevăzută de lege, în Republica Federală Germania patru din zece pensionari mai obțin de la întreprinderile la care au lucrat o pensie suplimentară, liber convenită. Sase din zece salariați, din întreprinderile private, au promisiunea fermă privind acordarea unei pensii suplimentare în cazul unei invalidități profesionale, a bătrâneții sau pentru urmașii lor. În industrie, cota salariaților care se bucură de asemenea drepturi este chiar de 75 la sută.

completat, instalații sanitare defecte, chiuvete lipsă, fisurate, scutire WC fără apă caldă, căzi de baie cu emailul exfoliat și ruginite (16 județe) iluminat necorespunzător, cabluri electrice traversând paturi, lenjerie de pat și de corp uzată — completează o imagine de cosmar.

O altă problemă gravă a constituit-o, în multe cazuri, lipsa asistenței medicale permanente. De exemplu, la căminul pentru bătrâni Ilvaș — județul Mehedinți, ultimele consemnări în fișele medicale dateau din 12 mai 1993! În unele cămine nu se efectuau nici controale medicale periodice, în altele nu existau spații corespunzătoare pentru izolarea persoanelor bolnave. Un exemplu: la căminul de pensionari din Alba Iulia, 14 persoane bolnave stăteau în 4 încăperi comune, dintre acestea 6 fiind imobilizate la pat de câteva luni.

Dotarea punctelor sanitare era insuficientă în ce privește instrumentarul și medicamen-

tela necesare urgentelor. Astfel, tot la Ilvaș-Mehedinți, nu exista izolarea și evidența stocurilor de medicamente. Medicamentele, altă problemă: cu termene de valabilitate expirate, în valoare de 67,3 mii lei; cu elemente de identificare incomplete, în valoare de 179,5 mii lei.

Bătrânii nici măcar nu puteau să reclame situațiile necorespunzătoare, căci, în 12 județe, căminele nu organizaseră un sistem de evidență a sesizărilor și reclamațiilor.

Pentru abaterile constatate s-au aplicat amenzi în valoare de 13,1 milioane lei și s-au stabilit peste 300 măsuri pentru intrarea în legalitate și înlăturarea deficiențelor.

Sunt ele, oare suficiente, eficiente, pentru a reda bătrânilor statutul de om iubit, respectat? Sunt oare cele mai bune pentru asigurarea unui trai decent, ca într-o mare familie? Greu de apreciat, iar bătrânii rămân, din păcate, pesimiști.

BRINDUȘA NICOLAE ■

În fiecare zi: întâlnirea cu foamea

Alimentația suferă grave abateri de la norme. Astfel, deși din ianuarie 1994, alocațiile zilnice de hrană s-au stabilit la 1100 lei/zi/persoană, în 30 județe, nivelul alocației nu a fost respectat, unitățile menținând vechiul cuantum de 810 lei/zi/persoană. Reducerea rațiilor alimentare a condus la false economii: 36,7 milioane lei, adică 4,7 la sută din totalul alocațiilor! Cele mai semnificative „economii” s-au realizat la căminele pentru bătrâni din Brăila (28 la sută), Bogoș — Sălaj (18 la sută) și la căminele pentru pensionari: Comlașu Mare — Timiș (21 la sută), Sibiu (20 la sută) și Idecu Mureș (18 la sută).

Despre calitatea alimentelor, ce să mai vorbim? Produse alterate sau infestate, interzise consumului uman, în valoare de 400 mii lei; produse cu termene de valabilitate expirate, în valoare de 1,3 milioane lei; produse fără elemente de identificare, în valoare de 4,3 milioane lei.

Pentru că în spitale serviciul medical e deplorabil

Românii nu se mai duc la doctor, preferă să moară acasă

• Diagnosticul se caută zile întregi, cu aparatură învechită

**„Există opoziție la
reforma sistemului
sanitar”**

„Sistemul sanitar trebuie să fie capabil să prevină îmbolnăvirile și să asigure un tratament cât mai corect, dacă boala s-a produs. La noi s-a vorbit mult de calitatea serviciului medical, și înainte și după revoluție. Din păcate, calitatea în acest domeniu nu este cea care ar trebui să fie. Ministrul sănătății, indiferent cine ar fi el, încearcă să

împingă ceva înainte. Că nu așa trebuia făcut, e de discutat! Dar opoziția noastră — a doctorilor, asistentelor, a muncitorilor sanitari — a fost destul de mare. Omul se adaptează greu la schimbări. În România — imi pare rău că trebuie să spun — binele se face cu forța, câteodată. Și nu vorbesc aici de acel bine cosmetizat, promis și agitat. Numai acolo unde nu se doare, nu se schimbă nimic! Lucrurile care se fac bine sunt așa de puține, încât nu se văd.

Ca să poți face o reformă sanitară adevărată, ca să poți ridica o serie de spitale la ran-

gul celor din Occident, înseamnă o asigurare logistică cu tot ceea ce ai nevoie și apoi trebuie lucrat asupra mentalităților depășite ale medicilor. Nu se poate face medicină cu bani puțini!

Spitalul Municipal București nu-și găsește locul nici în cadrul spitalelor de rangul patru — asta rezultă dintr-o schemă făcută de Organizația Mondială a Sănătății! Nu e vorba de bani pe care li primește medicul, ci de bani de la buget, care să asigure o dotare corespunzătoare, nu una de subsistență, ca acum.”

DAN GHEORGHE ■

În urma unei statistici, făcute în Spitalul Universitar (Municipal) București, s-a constatat, printre altele, că numărul bolnavilor internați în acest spital a scăzut în primul trimestru din 1994, față de perioada similară din 1990—1992. Sorin Opreșcu, proaspătul director al „Municipalului” explică:

„Adresabilitatea la medic începe să scadă, pentru că în anumite perioade ale anului pacientul se gândește că se duce în spital unde e frig sau unde nu mănâncă cum ar

vrea. Stă în spital două săptămâni și-l scoți din problema lui socială, din familia pe care el o susține și material și moral. Din păcate, medicul n-are aparatură de mare tehnicitate, analizele durează, pacientul stă, i se dau trei-patru pastile, cauti diagnosticul pe toate căile, îl întorci pe toate fețele. Omul preferă să se trateze acasă, ambulator, pentru a nu mai lua drumul spitalelor, a tinutului la poartă a familiei, a mâncării care trebuie să i se aducă de acasă, pentru a se putea simți și el într-adevăr bine”.

PREA MULȚI VISĂTORI, PREA PUȚINI BANI

• Modelul austriac și cel francez rămân simple deziderate

Bazinul Dornelor este o zonă geografică pe cât de frumoasă pe atât de defavorizată natural, cu o temperatură medie anuală de 3,7-4,7°C, precipitații de 673 l/mp, umiditatea relativă de 85,7% și durată sezonului rece de 7-7,5 luni pe an. Cultura cerealelor este practic absentă iar pomicultura are șanse minore de dezvoltare. Doar creșterea vitelor și a ovinelor, precum și cultura cartofului, sunt singurele surse reale de venituri ale celor peste 35.000 de munteni din zonă.

În acest context, merită să fie dezbătut și experimentul Dorna, propus de dl. Radu Rey la simpozionul internațional „Carpații Români în evoluție” (Vatra Dornei, 27-28 octombrie 1993). Formarea specialiștilor, ameliorarea raselor de animale, cercetarea agro-montană, asistența tehnică, agroturismul, organizarea agricultorilor și alte dezvoltări (mică industrie, artizanatul, infrastructura) sunt principalele obiective ale acestui proiect. Astfel, în anul 1990 s-a în-

ființat Grupul Școlar Agricol Montan în comuna Dorna Candreni, cu 5 clase de școală profesională cu durată de 2 ani, o clasă de liceu și o clasă experimentală pentru pregătirea tehnicienilor în agroturism. Prima promoție a fost de sacrificiu: cu locuri insuficiente la internat, fără cantină, fără manuale și fără perspectiva unei repartiții după absolvire. Abia acum se tipăresc cele 13 manuale de specialitate, cu surse de documentare din Franța, Elveția și Austria. În viitor se preconizează înființarea Centrului Internațional de Formare și Inovare pentru Dezvoltare în Carpați (CIFIDEC), cu sediul la Vatra Dornei, dacă se va obține sprijinul financiar al C.E.

Refacerea rasei de taurine Pinzgau, care domină de peste 100 de ani în Bucovina, este o necesitate, deoarece actualele performanțe (cîrean 400 kg și 2.000 litri de lapte pe an) sunt cu mult mai slabe decât cele europene (peste 600 kg și peste 4.000 litri pe an în Austria). În acest scop a demarat ac-

Va deveni Vatra Dornei sediul Centrului Internațional de Formare și Inovare pentru Dezvoltare în Carpați?

țiunea de intensificare a selecției, iar în perspectivă se urmărește creșterea unui târg

expozițional permanent, a unei asociații a crescătorilor de taurine de rasă Pinzgau și a unui nou centru de reproducție și selecție.

În luna iunie 1993, în comuna Săru Dornei s-a înființat o fantomatică Stațiune de Cercetare Montană, cu un singur specialist care are la dispoziție 20 ha de teren și un tractor. Acțiunea de organizare a agricultorilor s-a concretizat prin înființarea în luna aprilie 1993, a unei asociații neguvernamentale, Federația Agricultorilor de Munte (FAM), constituită cu mare greutate și numai după ce li s-a „furnizat” mîntuitorul „încredințare” în orice formă de asociere. 1350 de creștători, donatori de ALSTOM, VIER din Viena. Ambiguitățile agrariilor din FAM întese însă departe: obținerea unor linii de credite de la C.E. cu dobînda de numai 2,3%, preluarea abatorului, a fabricii de brînzeturi și a depozitului C.F. din Vatra Dornei. În cadrul MAA există o comisie mixtă de cooperare româno-franceză, care a beneficiat în ultimii ani de o do-

nație de 1,4 milioane franci din partea Federației Franceze a Economiei Montane. Din aceste fonduri au fost trimiși în străinătate peste 400 de specialiști și 15 ani, membri ai PDAR, preluând care dl. Victor Surdu a transformat capitalul francez în capital politic în favoarea partidului său în perioada campaniei electorale din 1992.

Ca și cum iluzia proiectului CIFIDEC nu ar fi de ajuns, dl. Radu Rey propune crearea unui nou organism euroregional, CARPATMON-TANA, în care să fie implicate și Cehia, Polonia, Slovacia, Ungaria și Ungaria. Bineînțeles, tot cu sprijinul Comunității Europene. Acestea sunt utopii, sustine dl. Dumitru Dumitru, directorul Institutului de Economie Agrară de pe lângă Academia Română.

Dincolo de aceste controverse, considerăm și noi că statul român ar trebui să se implice în sprijinirea populației defavorizate din zona de munte.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Pentru prima dată în România

Congresul Mondial Dracula-mai 1995

Organizatorii acestei inedite manifestări sunt: Ministerul Culturii, Ministerul Turismului, Institutul de etnografie și folclor, Institutul de istorie și teorie militară, Centrul de studii umanistice din Santa Barbara, California și Societatea Transilvană Dracula.

Temă acestui Congres este după cum aflăm din documentarul pus la dispoziție de Societatea Transilvană Dracula, „Dracula — mit, legendă și istorie, reflecție în artă și viață”. Respectiva societate este cultural-istorică, nu profită și acționează ca centru de informare al primului Congres Mondial Dracula. În vizuirea acestor draculiști, există trei cicluri în perceperea mitului Dracula. Primul dintre ele, Ciclul de Aur, trebuie să fi fost între 1897 (anul apariției literare „Dracula” de Bram Stoker) și 1972, când nimeni nu lega încă Transilvania de vreun tărîm real și nici pe Dracula de vreun personaj istoric. Cele mai mari filme au fost realizate atunci, avînd folclorul universal drept sursă de inspirație. Ciclul de Argint a fost inaugurat de doi profesori de istorie de la Universitatea din Boston, dr. Raymond Mc Nally și Radu Florescu, prin lucrarea lor „În căutarea lui Dracula” (1972). Ei au revelat licența literară folosită de Bram Stoker pentru a-și boteza contele-vampir Vlad Tepeș-Dracula și au plasat Transilvania pe hartă.

Ciclul de Plată se dorește a sprijini Congresul și dezvoltarea sale. Există deja dovezi evidente despre sără-

ciea mitului Dracula prin orientarea excesivă asupra biografiei principelui Vlad Tepeș. Alia distorsiune este reprezentată de tendința de a apropra viața voievozului de cea a contelei-vampir. Miturile au însă alte legi și

alte înțelesuri, cele pe care romanticii lumii le caută, dar nu le deoperează în formula Ciclului Dor.

Astfel, Congresul se adresează marilor romantici, încercînd să demonstreze că Dracula poate constitui un

mod de comunicare între diverse culturi.

În altă ordine de idei, Societatea Transilvană Dracula invită prietenii draculiști într-o serie de călătorii spre inițierea în tainele marelui mit. Se organizează patru

spectacole originale, fără nimic satanic sau ocult: „Noaptea voievozului Vlad Tepeș-Dracula”, din satul Aref, peste deal de ceata Păienari (Curtea de Argeș); „Procesul vrăjtoarelor de la Sighișoara”, „Cavalerii cetății Făgăraș”, și „Bal mascat” (Pisul Bărgăului, Bistrița-Năsăud). Pentru promovarea turismului draculiști, există și puri de trasee: „Turul Dracula de gradul I — clasic”, oferă răspunsuri gotice la întrebări pe teme existențiale; „Gradul II — Zona crepusculară Dracula” este, de fapt, supranaturalul în acțiune; iar „Gradul III” este destinat membrilor draculiști experimentați. Tour-operatorii Societății Transilvană Dracula adică agențiile de turism în cadrul cărora acționează ghizi special pregătiți în tehnica inițierii și în tematica Dracula, sunt firmele: „Coroana Turis” din Bistrița, „Marshall Travel”, „Bravo Group” din București și altele.

Se oferă, de asemenea diverse „zenații” tari: lună de miere la Castelul Dracula, Vânătoare cu aparatul de fotografiat pe domeniul Contelui Dracula, Halloween la Castelul Dracula, Turul țuicilor și vinurilor de pe domeniile Castelului Dracula.

Fie ca toate aceste acțiuni să contribuie, din plin, la revigorarea turismului românesc iar draculiștii să și satisfacă romantica lor sete de mister.

A consemnat.
BRINDUȘA NICOLAE ■

O târzie, dar necesară, reparație morală

Lucrarea „Dracula. Mit și realitate istorică” de Mircea Dogaru reabilitează personalitatea principelui român Vlad Tepeș

Joi, 19 mai, la Sala Bizantină a Cercului Militar Central, a avut loc lansarea unui volum eveniment: „Dracula. Mit și realitate istorică”, scris de istoricul militar medievalist, mr. Mircea Dogaru, cercetător științific la Institutul de Istorie și Teorie Militară.

Iată declarația autorului:

„Volumul conține circa 350 pagini, inclusiv materialul ilustrativ și anexele. Rod al unei cercetări sistematice întreprinse în perioada '80-'87, lucrarea a fost elaborată în '88, fiind solicitată spre publicare de Editura Italiană Xenia. Dar, un an mai târziu, persoane din anturajul gen. Ilie Ceaușescu au blocat („pierdut”) manuscrisul, căci atunci era la modă, în Europa, compararea lui Ceaușescu Nicolae, cu sângerosul vampir Dracula. Consider că restituirea ad integralum a imaginii lui Dracula trebuie făcută de un român, nu numai ca o datorie firească față de înaintași, dar și ca o sfidare a vechii și odioasei practici comuniste de a fabrica „specialiști” prin publicarea de pagini concepute de minți românești, sub nume străin, în țară străină.”

Structurată în trei părți: „Realitate istorică”, „Misticism” și „Mărturie”, foarte bine documentată și scrisă într-un stil intențional accesibil, lucrarea aprijină și lărgeste eforturile unor istorici ca: Radu Florescu și R.T. Mc Nally de a oferi principelui român Vlad Tepeș o târzie, dar necesară reparație morală.

La concurență cu produsele americane

Crema ARMION dă rezultate spectaculoase în arsuri grave

• Ea va fi testată

la... Ecuator

După ani de cercetări, specialiștii ai societății Biotehnos SA București au pus la punct un produs original împotriva arsurilor, conținând, în exclusivitate, principii active naturale. Dintr-o această oțetă: fracțiuni de uleiuri volatile din rășinile naturale BIOCON, patentate și aprobate de forurile de specialitate, sau din fructe ori din alte resurse similare, vitamina E, apă structurată de tip A ș.a.

Crema regeneratoare ARMION are proprietăți vindecătoare spectaculoase. Stau mătură testele toxicologice preclinice. Respectiv, experimente au acoperit o serie de trei teste aplicate asupra unui lot reprezentativ, urmărind acțiunea produselor asupra arsurilor de gradul III-IV, acoperind o suprafață corporală de circa 33 la sută. Valoarea acestor teste rezidă în faptul că au fost comparative: ARMION versus SULPHADIASINE (produs american des utilizat în clinicile de arși). S-a demonstrat că produsul românesc are o rată de vindecare cu 15 la sută mai mare decât cel american! În plus, crema ARMION elimină practic orice

risc de infecție și nu are contraindicații.

Cum se aplică? Întâi, se curăță foarte bine, zona arsă, fără a folosi alcool (se recomandă apă strecurată tip A1) apoi se aplică din abundentă respectiva cremă. Zona se acoperă cu bandaje sterilizate, din bumbac, la rândul lor ușe cu cremă. Bandajele se schimbă la 24 ore, în primele 4-5 zile, pentru a evita li-pirea acestora de rană. Stra-

tul de cremă permanent se înfățișează, iar rana poate rămâne neacoperită timp de 10-15 min. zilnic, într-un spațiu steril. După formarea crustei și încetarea sângerărilor, rana nu se mai bandajează, însă, condițiile sterile trebuie respectate cu strictețe. În cazul arsurilor de gradul I și II, stratul de epitel se înfățișează în cea de-a doua sau cea de-a treia zi de tratament. Pentru arsuri profunde, de gradul III-IV, stratul epitelial începe să se îndepărteze după cea de-a patra sau cea de-a șasea zi de tratament.

Crema ARMION poate fi utilizată, cu succes, și în cazul arsurilor slabe.

Ca o noutate de ultimă oră, această cremă va fi testată, chiar la... Ecuator, de către membrii expediției în Kilimandjaro, alpinizii având obligația să urmărească comportamentul produsului în acele, unice în lume, condiții climatice și să completeze, cât mai corect, anumite teste puse la dispoziție de specialiștii din BIOTEHNOS.

BRANDUȘA NICOLAE ■

Medicamente fabricate de creier

În urmă cu câțiva ani a fost descoperită, în creierul uman și al animalelor superioare, o substanță numită neuropeptidă, care cercetată a dus la concluzii cu adevărat senzaționale, constatăndu-se că în creier se produc... medicamente ce ar putea fi folosite în tratarea unor boli. Azi sunt descoperite și studiate zeci de neuropeptide, dar se crede că numărul lor este de câteva sute, care, într-un viitor nu prea îndepărtat ar putea fi cunoscute tot atât de bine ca ADN sau ARN. Extraordinar este și faptul că multe sunt parte componentă a unei molecule gigant, ce conține sute de aminoacizi. O sutime de milionime sau chiar o sutime de miliardime de

gram are un efect observabil, ele reglând simultan mai multe funcții ale organismului, iar la rândul ei, fiecare funcție dirijează o serie de peptide, unele reglând senzația de foame sau de sațietate, altele provocând senzația de somnolență sau acționând asupra stomacului, inimii, a tensiunii arteriale și a temperaturii corpului. O ciudătenie este și faptul că o marire de doză, pentru a se obține rezultate mai bune, uneori nu dă nici un rezultat, altele efectele sunt total diferite. Toate peptidele sunt instabile, descompunându-se în organism în câteva minute, dar în condiții de laborator se mențin la rece, câteva luni. Unele neuropeptide au putut fi sintetizate, iar printr-o modifi-

care a unor elemente componente să se obțină o substanță de aproape un milion de ori mai activă decât cea naturală „ceea ce înseamnă — spune doctorul Kruglicov, de la Institutul de neurologie al Academiei de Științe a Rusiei — că suntem pe cale de a obține medicamente foarte eficiente”. Unele din acestea, ce sunt pe cale de testare, măresc rezistența organismului la infecții, altele vor trata bolile gastrice și intestinale. S-a mai constatat că în creier se secretă substanțe anestezizante de tipul morfinei și substanțe ce au un efect pozitiv asupra capacității de efort intelectual și a memoriei.

Lămâia, un medicament ideal

Lămâia nu este doar un fruct ce cuprinde vitamine și substanțe chimice de o mare utilitate organismului, ci și un veritabil medicament. Ea este un element activ în digestie și cu o mare valoare diuretică. În cosmetica feței și a mâinilor, ea face să dispară pistrii, vindecă acneea și împiedică arsurile feței. Sucul de lămâie are o acțiune antidiuretice, fiind utilizat cu succes în enterite și dizenterie. Proprietatea sa astringentă îl recomandă în vindecarea stomacului, sângerărilor de

gât, amigdalitelor și chiar în catarul mucoasei nazale. Datorită bogăției în vitamina C, ea constituie un medicament de prim ordin în combaterea scorbutului, a anemiei produsă de lipsa vitaminelor, în cazuri de hemofilie, de epistaxis, în combaterea slăbiciunii.

Conținutul bogat în vitamina C o face foarte necesară în funcționarea normală a glandelor suprarenale. Savantul italian Penda a recomandat, cu zeci de ani în urmă, folosirea lămâii ca mijloc pentru vindecarea a-

terosclerozei, ea influențând, în acest caz și prin sărurile ei, care acționează asupra ficatului, rinichilor și mucoasei intestinale. Sucul de lămâie contribuie la dezintoxicarea organismului apărând țesutul arterelor, iar prin sărurile de potasiu ce le conține previne hipertensiunea arterială. Ea poate fi folosită ca un bun stimulent al ficatului, ca și în bolile unde există un exces de acid în organism, cum sunt: diabetul, reumatismul cronic și guta.

AUREL DIANU ■

Pentru suferințele dumneavoastră

Regimul doctorului Sedillot

• Se adresează suferinzilor de diabet, gută și flebită

Medicina nu se rezumă numai la microbi și viruși. Există boli ca diabetul, guta, eczema etc. care nu au nimic comun cu aceste viețuitoare microscopice. Privitor la aceste maladii, medicul francez Sedillot a prezentat în cartea sa o serie de păreri foarte interesante, precum și o serie de măsuri ce trebuie luate de bolnavi, care în nici un caz nu pot dauna dacă sunt aplicate.

Se știe că sputa astmaticilor conține globule albe. Sedillot precizează că ficatul acestora este întotdeauna umflat, iar analiza urinei arată că transformarea alimentelor azotate se face prost. Aceste derivate se precipită în sânge, sub formă de mici grăunțe, care fiind corp străin în organism sunt atacați de globulele albe — leucocite. La rândul lor, acestea sunt duse de sânge în primul organ ce-l găsește în călca lor, respectiv în plămân. La sosirea leucocitelor, încărcate cu mici grăunțe, plămânul reacționează strângându-se. De aici criza de astm și apariția leucocitelor în spută. Dacă această mișcare a leucocitelor ajunge la piele apar eczeme; când ele se depun la încheieturi avem guta sau reumatismul cronic, iar în vene facem hemorizi și flebită. Combaterrea acestor boli, precizează

doctorul Sedillot, se face prin repausul ficatului și o totală abținere de la alimentele cu conținut azotat, respectiv de origine animală: carne, pește, ouă. Se vor consuma supe de legume, legume verzi și fructe crude. Perioada de repaus ține o lună de zile, după care se poate consuma, dar numai la prânz, atâtea grame de carne câte kilograme are persoana bolnavă. Se va mânca încet pentru ca alimentele să fie bine amestecate cu saliva, ceea ce va ușura masticarea. Berea, vinul sau alte băuturi alcoolice sunt total oprite. Se va bea apă obținută și cealaltă diuretice. Vara se va bea și în timpul nopții, pentru că în acest anotimp se elimină mai multă apă prin piele decât prin rinichi și urina devine prea concentrată, ea putând depune săruri care să ducă la formarea de calculi.

Regimul doctorului Sedillot interzice mezelurile și peștele gras, carnea de animale tinere, cafeaua și ciocolata, pentru că au prea multe săruri și acid uric. Arteticele trebuie să meargă cel puțin un ceas pe zi. Acest regim, ce poate fi încercat de oricine, goleşte corpul de toxine în mod sigur.

AUREL DIANU ■

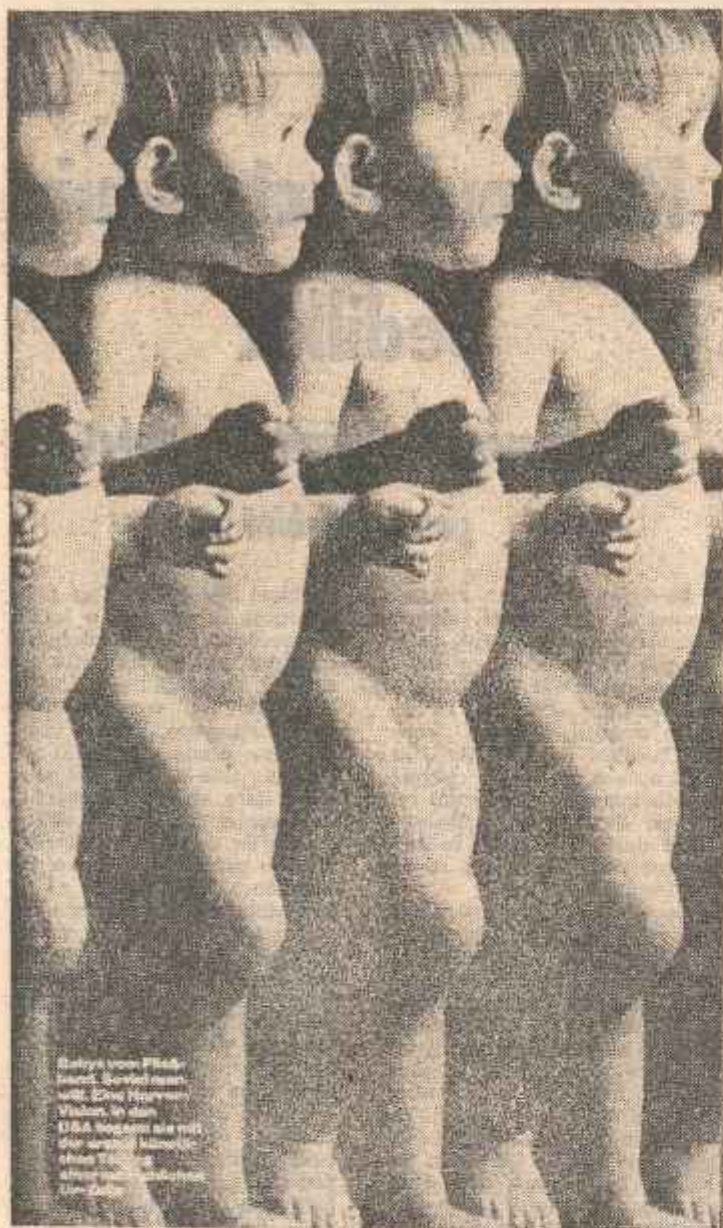

Malaria va fi învinsă

Potrivit revistei britanice de specialitate, VACCINE, se apropie de finalizare realizarea unui vaccin împotriva malariei, dezvoltat în 1988 de Manuel Patarroyo de la universitatea Bogota, Columbia. În timp, cu noul vaccin au fost tratați experimental 20.000 pacienți din țări sud-americane. Vaccinul, deși nu

are efect profilactic total, reduce în proporție de 77 la sută transmiterea malariei în special la copii. Studiul final hotărâtor va fi încheiat în acest an, în baza testului făcut pe 600 copii din Tanzania.

IOANA A. VAGO ■

Locul de-a genetica

Gemeni pe bandă rulantă

• Un experiment oribil care l-a făcut pe papa Ioan Paul al II-lea să-i telegrafieze președintelui Bill Clinton

Primul om care a făcut ceea ce nu mai fusese decât Dumnezeu, sau dacă vreți natura, este doctorul american Jerry Hall. El a creșt pe cale artificială în condiții de laborator gemeni absolut identici, descendenți dintr-un singur embrion. Un embrion se creează atunci când un spermatozoid fecundază un ovul, ceea ce se petrece în circa 24 ore. Momentul fecundației este considerat un zero a creșterii unei vieți care urmează să devină un om. Din punctul de vedere al eticii, Dr. J. Hall se erijează în rolul creatorului divin. El a divizat embrionul creștând din unul doi oameni. Pentru experimentele sale, el a recoltat din ovarul unei paciente ovule, pe care le-a fecundat cu spermatozoizi în condiții de laborator, realizând celula fundamentală a materiei vii, care conține toate genele viitorului corp uman. În corpul mamei această celulă fundamentală se autodivide de bună la patru ori pe zi, proces ce se perpetuează timp de nouă luni. Dr. J. Hall, lucrând în laborator, sub microscop și folosind capile foarte fine, a divizat această celulă. Tehnica aplicată de el poate fi comparată cu încercarea de separare a gălbenușului dintr-un ou preparat în prealabil „cu ochiuri”. Experimentul doctorului Hall, supus și unor vehemente critici, este justificat de el astfel: „Am procedat astfel numai din scopuri științifice realizând doar un mic pas

Embrioni creați de mine n-au fost apti de a vieți. Am intenționat să ajut acele femei care nu pot face copii. Nu voi continua experimentele până la promulgarea unui cadru legal”. Toti cei 48 de embrioni creați prin divizare de dr. Hall au murit în eprubete după șase zile. Din lipsa unei legi în SUA pentru protejarea embrionilor, experimentele au putut fi făcute. Opinia publică a luat altă atitudine. Cotidianul New York Times consideră experimentul „o încercare periculoasă pe calea creșterii

unor copii perfecți”. Papa Ioan Paul a condamnat experimentul printr-o telegramă adresată președintelui Clinton arătând că: „Acesta este un lucru pervers”. În Germania, potrivit unei legi promulgată cu 3 ani în urmă, cei ce fac experimentări cu embrioni sunt pasibili de pedeapsă cu închisoare până la 5 ani. Este însă admisă înămânarea artificială spre a se declanșa starea de graviditate a femeii.

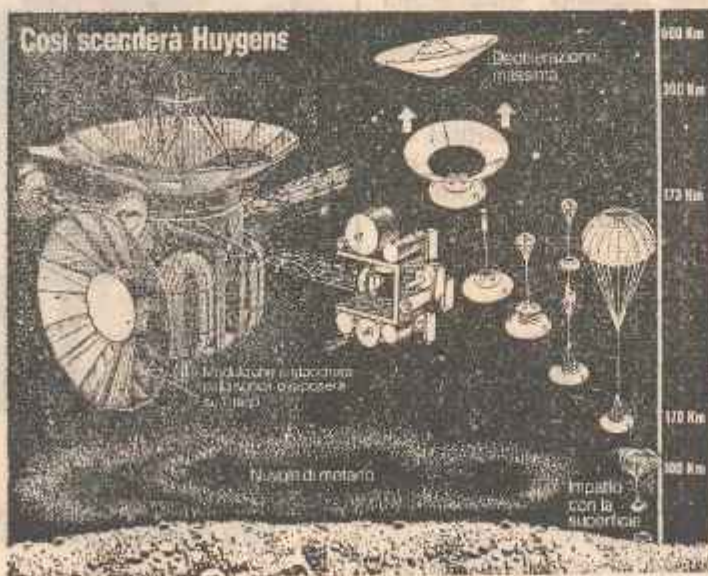
IOANA A. VACOM

Dar iată și câteva date despre Dr. J. Hall: Are 47 ani, este directorul laboratorului de înmănăcare artificială al Universității din Washington. Este un tip ursuz, ambițios, care nu dezvăluie nimic despre viața sa particulară. Ochii săi mici, ascunși după lentilele groase ale ochelarelor, au trăsături nervoase. Traiește numai pentru muzica de cercetare științifică. Își petrece multe nopți în laboratorul său închis ermetic. Face impresia unui om ursuz, care, se exprimă lapidar, în propoziții abrupte.

• Va zbura printre molecule usemănătoare celor din perioada primordială a Terrei

Specialiștii vest-europeni au pus la punct în cele mai mici detalii o capsulă zburătoare care urmează să fie trimisă spre Titan, cel mai original satelit al planetei Saturn. Este vorba, de fapt, despre un disc cu un diametru de 27 metri, acoperit cu 260 plăcuțe de siliciu, cu o grosime de 18 mm, capabile să înfruntă temperaturi de până la 2000 grade Celsius. Ideea trimiterii acestui aparat plutitor în aer de peste două decenii. Se anticipează că discul-robot va intra în zona de atracție a lui Titan, cu circa 20.000 km/oră pe 27 noiembrie 2004. Titan, această „Lună” a lui Saturn, este cu mult mai mare decât satelitul natural al Terrei, dar mai mare și decât Mercur și Pluton, planete din sistemul solar. Având un diametru de 5140 km (aproximativ jumătate din cel al Pământului) Titan l-a intrigat pe specialiștii intrucât se apreciază că la suprafața sa ar exista o atmosferă rarefiată alcătuită din molecule asemănătoare celor care se presupune că au fost și deasupra Terrei în perioada primordială.

Capsula spațială europeană

numită Huygens a fost concepută la Bordeaux (acolo unde au fost proiectate și multe dintre armele care constituie „la force de frappe” a Franței). Ea va fi lansată la 6 octombrie 1997 pentru o călătorie de șapte ani, în timpul căreia va trece și pe lângă planetele Venus și Jupiter,

pană când în 25 iunie 2004 va intra în zona de atracție a lui Saturn. După o misiune de cercetare a planetei cuinel, Huygens se va îndrepta în afărșit spre ținta finală a călătoriei sale: Titan. La 170 km de sol, un modul special se va desprinde și va cobori pe suprafața lui Titan.

Știați că albina are un... radiator?

O albină lucrătoare își mișcă aripioarele fixate pe torace cu o viteză de peste 200 de bătăi pe secundă. Căldura produsă de o asemenea mișcare ar putea să producă o supraîncălzire a insectei de peste 50 de grade. Și totuși albina își vede liniștită de treabă, chiar și atunci când afară sunt 40 de grade. Cum se explică acest lucru? Specialiștii au apreciat, din capul locului, că o albină ar trebui să aibă un sistem propriu de răcire al propriului corp. „Strămoșii” care unește abdomenul cu toracele este calea obligatorie de trecere a vaselor care transportă „sângele” cald la abdomen, dar și pe cel răcit către torace. Simplitudinea contact al celor două vase provoacă așadar un schimb de căldură. Dar cum sistemul era prea slab, organismul

albinei a dezvoltat alte funcții. După ce și-a înmăncat „sacii” cu nectar și cu polen, data temperatura ambianței nu ajută ca temperatura corpului să fie menținută sub 40 de grade, atunci se acționează un fel de „senzor termic” prin care nectarul este regurgitat din stăcuțelul pentru miere și lăsat pe limbă, în timp ce gura insectei rămâne deschisă. Expusă la căldură, apa din nectar se evaporă răcind capul albinei și risipind căldura din zona toracelui. Dacă nici în felul acesta nu se obține o răcire suficientă, albina poate să mărească procesul de evaporare abătând limba și trimițând nectar în zona toracelui. Prin scăderea temperaturii insecta obține și o reducere a greutatei sale, prin pierderea apei din nectar (S.N.).

Profesor doctor inginer
PAUL ȘTEFĂNESCU,
autor a peste 20 de cărți și
300 de articole științifice
publicate în țară și SUA,
Anglia, Germania,
Federația Rusă, practică
ocultismul din anul 1947. El
oferă cititorilor noștri un
ghid practic pentru o
călătorie prin tunelul
timpului.

Cum putem intra în legătură cu morții?

Ne vizitează ființe din lumea de apoi

Vă prezentăm în continuare fantasticele cazuri de reîntrupare a unor persoane dispărute cu decenii și secole în urmă dintre cei vii. Experimentele au avut loc în prezența mai multor martori. Stafiile au apărut și "au prins viață" sub ochii lor.

Apariții ale Fecioarei Maria

Sunt apariții care reproduc chipul Fecioarei Maria așa cum este el imaginat în iconografia creștină. Aceste apariții au început să se producă în Evul Mediu. În epoca modernă, cele mai cunoscute au fost cazurile din La Salette (1846, Franța), Lourdes (1858, Franța), Fatima (1917, Portugalia), Medjugorje (1981, Bosnia-Herțegovina), Shoubra (1983, Egipt), și în țara noastră.

Aparițiile Fecioarei Maria sunt de cele mai multe ori asociate cu vindecări miraculoase, cum a fost și cea din orașul Lourdes din Pirineii francezi. În 1858, pastorița Marie Bernadette Soubirous, pe când se afla în apropierea pârului Gave de Jangă Lourdes, a auzit un zgomot ca de vijelie, deși vremea era frumoasă, fără vânt, și a văzut un nor auriu ieșind din grotă săpată în stâncă. A urmat apariția unei femei frumoase care s-a apropiat de ea. Era îmbrăcată în alb și încinsă cu o centură albastră. Fata, speriată, a încercat

să se roage, dar nu și-a putut mișca brațul ce părea paralizat, până ce apariția nu a făcut semnul crucii.

Dar cel mai fantastic eveniment de apariție îl constituie cel produs în Portugalia, la Fatima.

Lucrurile au debutat în ziua de 13 mai 1917, când trei copii pastori: Lucia dos Santos și verii ei Iacinta și Francisco Marto se aflau cu oile la păscut în apropiere de localitatea Fatima. La un moment dat, ei au văzut un fulger strălucitor la locul denumit Cova de Iria (Grotă sfântă Iria). Speriați, copiii s-au

apropiat de acel loc, unde, în mijlocul unei lumini orbitoare se găsea o femeie extrem de frumoasă.

Apariția le-a vorbit, cerându-le să se roage zilnic și să revină în același loc în ziua de 13 iulie 1917, numărul celor prezenți la întâlnirea copiilor cu apariția a ajuns la 4500, crescând la aparițiile ulterioare și mai mult. Mulțimea care asista a auzit un zgomot violent, ca de explozie și a văzut un nor alburiu ridicându-se de lângă un mlaștin. Cu acest prilej Apariția (denumită „Doamna de Lumina”) a transmis Luciei

Ivan (18 ani), Yackov (13 ani), Vicky (17 ani), Maria (16 ani) și Ivanka (15 ani) sunt copii cărora, la Medjugorje, le apare aproape zilnic imaginea Fecioarei Maria. Și asta de aproape zece ani. „Pot afirma, din punct de vedere științific, că tinerii vizionari sunt normali, extazul lor nu are nimic patologic” — afirmă profesorul Joyeux, unul din medicii care l-au testat pe copii.

trei mesaje profetice. Între care unul secret, destinat Vaticanului. Primul mesaj anunța sfârșitul apropiat al primului război mondial. Avertiza însă totodată că pacea nu va dura mult timp dacă Rusia nu se va reconverti la creștinism, mânia Domnului pedepsindu-l pe oameni cu un război și mai cumplit în timpul pontificatului lui Pius al XI-lea (acest papă a murit în 1939, când a fost declansat cel de-al doilea război mondial). Al doilea mesaj profetic anunța că pe data de 13 octombrie 1917 se va produce un miracol. La 13 septembrie 1917, o mulțime de 30 000 de persoane a văzut un glob de lumină care a traversat valea de la est la vest și s-a așezat pe un mlaștin. În jurul copacului s-a format un nor alb și a plouat cu petale albe. După un timp, globul luminos s-a înălțat și s-a deplasat în direcția soarelui. Între timp, copiii au revăzut-o pe „Doamna de Lumina” care a repetat profetia că pe data de 13 octombrie 1917 se va produce un mare miracol.

Când a sosit ziua prevăzută, se adunaseră circa 70 000 de oameni și la ora prânzului un

fulger strălucitor a anunțat apariția. Lucia dos Santos și verii ei, îngenuchează în jurul mlaștinului, se aflau în contact cu „Doamna de Lumina”. În acest timp din văzduh cădea o ploaie deasă ca începuse cu două zile în urmă. După încetarea apariției, ploaia s-a oprit brusc și nordul s-a risipit. Pe cer a apărut un soare sub forma unui disc argintiu, care a început să se rotească cu foarte mare viteză, proiectând fascicule intense de lumină roșie, galbenă, verde, albastră, violetă, asemenea unor sectoare monocromatice, ce colorau fantastic cerul, pământul și fețele uimite ale oamenilor. Deodată, soarele s-a oprit de trei ori din mișcare și tot de atâtea ori și-a reluat dansul straniu și fascinant.

La un moment dat Soarele a părut că se desprinde de boltă și se deplasează vertiginos spre Pământ. O căldură tropicală s-a abatut asupra privitorilor îngroziți, care au început să alerge care încotru și să se roage la Dumnezeu, considerând că a sosit sfârșitul lumii.

După un scurt interval, Soarele s-a îndepărtat, reluându-și locul pe cer. Dansul a durat circa zece minute și fenomenul a putut fi urmărit până la o distanță de 10 km, în vreme ce la 50 km depărtare se zărea o lumină mare pe cer în direcția localității Fatima. În timpul acestui uluitor eveniment, la Fatima s-au produs vindecări miraculoase. Biserica romano-catolică a considerat fenomenul de la Fatima drept cel mai important miracol al timpurilor noastre.

Fantoma unei tinere se materializează în chilia unui călugăr

• Ea cere ajutor pentru a-și găsi liniștea

Mănăstirea Palmi se află pe o stâncă, de unde Marea Tireniană se vede până, hât, departe. De sute de ani călugării își trec aici timpul în post și rugăciuni, departe de nimicnicile vieții. Unul din cei mai cuvioși monahi era Domenico Garcia, care la vârsta de aproape 80 de ani, nu mai părea că are decât ca să se închine în bisericuța mănăstirii.

Într-o noapte de toamnă se trezi din somn, fără un motiv aparit. Poate de vină era vântul de afară care se întinsese peste noapte. O senzație neplăcută îl cuprinsese. Notă privirea prin mica chilie. În

dreptul ferestrei zări o umbră, care, parcă plutind, se apropie de patul lui. A încremenit. O voce ca de pe alte tărâmuri se auzi în mica încăpă: „Sunt Maria-Luigia Capeletti. Am fost înmormân-

tată în cimitirul din Palmi acum o săptămână. Nu-mi găsește liniștea. Mă arde. Sunt ca un foc și ca să mă crezi, uite! Cele două mâini ale fantomei se sprijină de pătura groasă ce acoperea trupul bătrânului călugăr. Când le ridică, pe învelitoare apărură, ca ars, conturul perfect al celor două mâini. De la mâna stângă degetul arătător lipsea pe jumătate.

„Acum mă crezi? continuă să vorbească fantoma. Te rog, du-te la soțul meu și la părinți. Primul să arunce peste mormântul meu apă, cât mai multă, iar părinții să-mi facă timp de trei luni slujbe în fiecare duminică, pentru odihna sufletului meu zbuciumat”.

Abia într-un târziu, Domenico Garcia își reveni din spaimă. Cum apărură zorile, se și repezi în Palmi, căutând familia Capeletti. Într-un târziu fu găsit soțul, cărui li povesti întâmplarea stranie din timpul nopții și, pentru a fi mai convingător, li arătă și pătura cu urmele celor două palme. Privind cele două urme, soțul recunoscu mâinile Mariei-Luigia, căreia îi lipsea jumătate din

degetul arătător al mâinii stângi. În aceeași zi începu udatul mormântului cu apă. Dar straniu, apa se evaporă, fără să poată intra în pământ, ca și cum ar fi existat undeva jos, în mormânt, flăcări ascunse. Într-un târziu, după multe găleți cu apă, aceasta începu să pătrundă în mormântul proaspăt, iar undeva în aer se auzi un oftat de ușurare și mulțumire.

Această întâmplare de necrezut a făcut curând ocolul orașului și chiar al Italiei. Turisții ce vizitează azi orașul Palmi, în drumul lor spre Reggio Calabria, nu uită să treacă și pe la mormântul Mariei-Luigia Capeletti.

AUREL DIANU ■

DALE CARNEGIE

Cum să învingem teama
și să începem să trăim

4

Cum se rezolvă o problemă neliniștitoare

Am șase servitori fideli cu ajutorul cărora mă conduc în viață. Ei se numesc: Ce? Cum? La ce oră? De ce? Unde? și Cine?

RUDYARD KIPLING

Cum să rezolvăm problemele care ne preocupă?

Răspunsul este simplu: trebuie să fim pregătiți să facem față diferitelor preocupări, învățând să analizăm fiecare problemă după un plan în trei etape: stabilirea faptelor, analizarea faptelor și elaborarea unei decizii. Immediat, decizia este pusă în aplicare. Pare să fie o soluție veche de când lumea și chiar așa și este. Suntem obligați să recurgem la ea dacă vrem să scăpăm de problemele care ne obsedează zi și noapte și transformă adeseori existența noastră într-un veritabil coșmar.

Să luăm prima regulă: stabilirea faptelor. De ce ar fi atât de important acest lucru? Deoarece, câtă vreme nu știm faptele, orice tentativă de a găsi o soluție inteligentă este din start sortită eșecului. Confuzia este motivul principal al tracasărilor noastre; jumătate din neliniștile noastre se datorează faptului că oamenii vor a-

proape întotdeauna să ajungă la o hotărâre fără să fi adunat înainte suficiente informații pentru a avea o bază, un punct de plecare. Eu procedez altfel. Știu că de exemplu, mărfa viitoare voi fi obligat să hotărâsc ceva. Ei bine, voi refuza luarea acestei decizii înainte de marți. Așteptând ziua de marți, mă voi strădui să adun toate datele problemei mele. Nu voi fi nici un moment stresat, necesitatea luării acestei decizii nu mă va împiedica în nici un caz să dorm. Mă voi concentra pur și simplu strângeri informațiilor. Când ziua fatidică a sosit, dacă am putut să adun datele necesare și acest lucru este posibil, aproape în toate cazurile, voi vedea că problema se rezolvă singură.

Pot afirma cu sinceritate că astăzi, existența mea este eliberată de orice neliniște. Am constatat că dacă ne consacram tot timpul și toată energia căutării impartiiale și obiective a faptelor, stresul va fi mai mereu îndepărtat de lumina care alungă tenebrele ignoranței.

(va urma)

Traducere și adaptare
MIHAI SANDOIU

Un eveniment de excepție

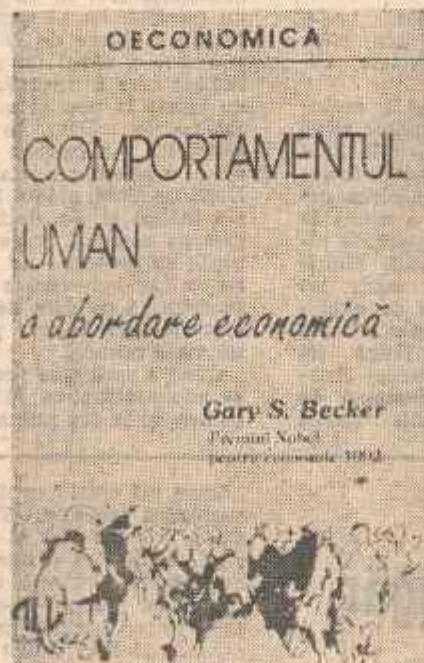
Lansarea lucrării: „COMPORTAMENTUL UMAN— O ABORDARE ECONOMICĂ” de prof. dr. Gary Becker

• Autorul este laureat al Premiului Nobel
pentru economie, 1992

Vineri, 20 mai, la Centrul Cultural American, Agenția pentru Informație a Statelor Unite ale Americii (USIA) și editura ALL au lansat lucrarea „Comportamentul uman — o abordare economică” de prof. dr. Gary Becker. Principalul punct de atracție, a fost prezența autorului, în direct, prin telefon, de la Washington.

Prof. dr. Gary Becker este, în prezent, profesor la Universitatea din Chicago, Facultatea de Economie și Sociologie. O celebritate mondială, prof. dr. G. Becker a obținut, în 1992, Premiul Nobel pentru economie. Răspunzând timp de o oră întrebărilor numeroșilor specialiști și ziaristi prezenți la înedita întâlnire, prof. dr. Becker nu lămură: „Lăsând deoparte definițiile, eu cred că ceea ce distinge cel mai mult economia cu disciplină de alte discipline, în cadrul științelor sociale, nu este subiectul ei ci modul specific de abordare. Eu susțin că modul de abordare economică este extrem de puternic pentru că poate integra o gamă largă a comportamentului uman. Iată, la mijlocul anilor 60, stimulul, de micșorarea drepturilor civile, economistii au început să studieze serios discriminarea rasială (iar mai apoi, discriminarea femeilor, „economia minorităților” este, astăzi, un domeniu prosper. Sau, referitor la crimă și pedeapsă, abordare economică a comportamentului criminal și a politicii de stat față de crimă pune sub semnul întrebării părerea larg răspândită că închisoarea și alte pedepse nu sunt eficiente în împiedicarea crimei, tratează raportul între pedeapsă și metode mai eficiente de intimidare a criminalilor etc.”.

Studind extraordinarea lucrare ce se adresează, în special economiștilor, am

descoperit demonstrații surprinzătoare privind abordarea economică a căsătoriei, a comportamentului irațional, a timpului și producției gospodărești și a interacțiunilor sociale.

Felicităm, din toată inima, Editura ALL pentru oferirea acestei veritabile comori de gândire economică și de înțelegere profundă a omului și comunităților umane.

A consemnat
BRINDUȘA NICOLAE

PRIVATIZAREA:

O AFACERE DEMNĂ DE URMAT

• Găsi-se-va o dinamică pozitivă? • Ce este de făcut?

Bilanț negativ pe 1993; crăh bursier al Rhône — Poulenc Rorer la Wall Street; privatizarea la răscruce de vânturi (ascendent-descendent).

Conform unui ritual împănăntenit, privatizarea, nu mai puțin, a devenit pentru francezi un prilej de a face un mic post-calcul și bilanț al beneficiului. În cazul Rhône — Poulenc (care alături de Banca Națională din Paris și ELF Aquitaine (petrol), face parte din plutonul fruntaș al celor 23 de mari privatizabili francezi, înțelegând de guvernul Balladur, în iulie '93, scadență 1995), 2,9 milioane de particulari au cumpărat acțiuni la un preț de emisiune de 135 FF, acțiuni cotate la puțină vreme cu 148 FF, în timp ce investitorii instituționali au putut face același lucru la un preț de achiziție de 146 FF. Dar, din fericire, grosul masei de „jucători” sunt din cei de cursă lungă, pentru că morala ar consta în digerarea, cu răbdare, a tranziției privatizării sau, în jargonul profesioniștilor, în a aștepta „returul documentelor”. În timp ce unele valori zbura din record în record, purtate de suflul vigoș al Bursei, Rhône — Poulenc făcea o figură mai degrabă steașcă: valoarea-l de piață pierduse câteva procente (20% din august trecut). Întrebarea, două luni după privatizare, era: în cât timp valoarea titlului se va putea relansa? În timp ce Peugeot, Michelin, Saint-Gobain s-au mișcat după niște sinu-solde, Rhône — Poulenc nu a intrat în acest dans și, pe hârtie, ea este totuși ideală jocului relansării chimiei în Europa, scăderii ratelor dobânzilor, revigorării dolarului. Poate fi aceasta un semn al „returului documentelor”? După privatizare, vestile proaste au venit la întâlnire. Chiar și filiala farmaceutică Rhône — Poulenc Rorer a decepționat în Wall Street prin perspectivele sale incerte, după ce nu au fost îndeplinite obiectivele pentru care fusese creată în 1990, prin fuziune. Piața americană a sancționat-o dur iar acțiunile sale au lăncăzit. Această „compozanță” farmaceutică este un domeniu puțin curtat de investitori, odată ce principalele țări dezvoltate caută să sto-

peze avântul cheltuielilor cu sănătatea.

Dar lucrurile nu sunt chiar atât de cenușii, chiar dacă Rhône — Poulenc Rorer este azi una din valorile farmaciei mondiale cel mai prost platite. Ea contează substanțial pe dezvoltarea medicamentului Taxotere, contra cancerului pulmonar și de sân.

Cu toate că primele semne de în-viorare în chimie sunt percepute și la BASF sau Degussa, despre o ade-vărată relansare se va putea vorbi din 1995. În limita acestui orizont se convine a se evalua și jocul acțiunilor de la Rhône — Poulenc. Un parlu pe doi ani (să menționăm de la privatizare) rămâne în actualitate. Mai mult decât niciodată, experiența americană mă face să mă gândesc la o perioadă prelungită de dificultăți. Cugeta Jean — René Fourtou, PDG al Rhône — Poulenc, care mai adău-gă că: „nimic nu se mărginește la a aștepta”. Probabil vor fi și măsurile interne...

DOMINIQUE CATTEAUX ■
CALIN MĂRCUȘANU ■

P.S. A aștepta două sau trei luni nu are nici un sens: „returul documentelor” arată că: nici o creștere semnificativă nu este posibilă imediat. BNP și RP sunt în fază avansată de „digerare”. ELF le urmează. Dar, totul va fi făcut pentru a se valorifica titlurile emise, dacă este posibil cam înalțea alegerilor prezidențiale.

PISCUL ALBASTRU

Vineri 27 mai 1994, firma BLUE RIDGE INTERNATIONAL COMPUTERS S.R.L. a sărbătorit 3 ani de activitate. Cu aceeași ocazie, s-a inaugurat noul sediu al firmei din strada Mihai Eminescu nr. 115. Adresăm felicitări pentru ambele evenimente, ca și pentru ambianța deosebit de plăcută, bunul gust și originalitatea interioarelor unde, cu siguranță, afacerile vor deveni și mai profitabile.

TAROM

vă așteaptă și în acest an la

TIBCO

în pavilionul A, stand 123
pentru noi contacte de afaceri,
informații, rezervări și vânzări
de bilete.

Roman Herzog, noul președinte al Republicii Federale Germania

Despre ideile sale politice și viitoarea sa prestație în calitate de „Bundespräsident” vom mai avea ocazia să vorbim, lăsa acum câteva trăsături care îl definesc ca intelectual, dar și ca soț și părinte. Familia: este căsătorit de 35 de ani cu aceeași femeie, Christel, 57 ani, și care reprezintă principalul său consilier. Are cu ea doi copii: Markus, 34 ani, magistrat și Hans-Georg, 29 ani, inginer. Stilul de lucru caracterizat prin meticulozitate și disciplină. Își începe ziua la 5 dimineața și scrie zilnic cel puțin 5 pagini din viitoarea sa lucrare despre statul german. Week-end: obișnuita promenadă împreună cu familia până la villa sa de vacanță din apropierea Münchenului. Lecturi preferate:

cărți de istorie și biografii ale unor mari oameni de stat. Muzică: Operele lui Mozart. Dar la televizor urmărește în mod deosebit seriilele politice. Vicii: fumează Cigarillos, pe care le ăută în colțul gurii.

De ce au câștigat socialiștii alegerile din Ungaria?

MIRCEA ȘERBAN, unul dintre cei mai avizați comentatori politici din capitala Ungariei, s-a născut la 22 octombrie 1953 în Sighetu Marmației. Este corespondent al postului de radio EUROPA LIBERA la Budapesta și colaborator la B.B.C.

— Cum s-a desfășurat campania electorală din Ungaria?

— În condiții de maximă civilizație. Partidele politice au putut să-și desfășoare campania electorală pătrunzând în toate localitățile țării, fără să întâmpine adversari din partea puterii locale. Dacă în Budapesta unde așez electorale sunt „impodobite” ba cu steluța lui David, ba cu diferite texte, cele care se găsesc în țară (și confirmă faptul că majoritatea partidelor au trecut pe acolo) sunt intacte. Deci, populația rurală are o atitudine civilizată față de aceste forțe politice. Din nefericire, nu același lucru se poate spune despre mediiile audiovizuale, unde au existat manipulari ale informației vizavi de unele partide. Cele mai multe lovituri sub centură l-au vizat pe Gyula Horn, președintele Partidului Socialist.

— Ce greșeli a făcut partidul de guvernământ (Forumul Democrat Maghiar), încât a fost sancționat atât de drastic de alegători (doar 12% din voturi)?

— Dacă ar trebui să vorbim despre greșelile acestei coaliții de centru-dreapta aflată la conducerea Ungariei, cred că e necesar să ne întoarcem chiar în toamna anului 1990, când la Forum au apărut primele semne ale scindării: o aripă de dreapta, condusă de Istvan Csorba și o aripă liberală. Președintele de atunci al partidului, defunctul premier Antal, a dat dovadă de slăbiciune, deoarece n-a avut curajul să se dispenseze de Csorba, fapt care a stărnit foarte mult în imaginea recepționată de electorat. Apoi, una din greșelile fundamentale ale F.D.M. a fost războiul mediilor de informare. Este vorba de conflictul care s-a iscat pe tema manipulării în mediiile de informare. F.D.M. și-a însușit pur și simplu atât radioul cât și televiziunea și, ceea ce a fost mai grav, tocmai aripa naționalistă a partidului a pus mâna pe aceste importante medii de informare. Acest război s-a declanșat în urmă cu peste doi ani și jumătate, iar punctul culminant l-a constituit epurarea a 129 de realizatori de radio și TV, ceea ce a dus la o scădere drastică a popularității F.D.M. În rândul cetățenilor însă la această ocazie opinia publică maghiară nu și revine din uluială, încrebând-se cum a fost posibil ca

socialiștii să câștige atât de detașat alegerile.

— Între Partidul Socialist din Ungaria și Partidul Socialist al Muncii din România se poate pune semnul egalității?

— Nici pe departe! În primul rând, așa dori să remarc faptul că partidul „frățesc” al lui Ilie Verdet la Budapesta este Partidul Muncii, condus de Gyula Törmer. Această formațiune politică este rămasă partidul unic în Ungaria. Recent, tovarășul Gyula Törmer a fost odată președintele Ion Iliescu.

Partidul Socialist este format din foști comuniști reformatori. Este vorba de comuniștii care au încercat, în perioada anilor '60, cu succes, să reformeze Partidul Comunist din Ungaria. Deci, din start trebuie spus că socialiștii

de aici nu seamănă deloc cu cei din România sau cu cei din Polonia. În Polonia comunismul a fost reformat de sindicatul Solidaritatea și nu de către Partidul Comunist. Evoluțiile de ultimă oră arată că socialiștii încearcă să facă ceva pentru reconcilierea națională. În Ungaria există și nostalgici ai extremei de dreapta din perioada interbelică (Partidul Dreptății și Vieții, al lui Istvan Csorba), care au obținut peste 5% din sufragii în trei electiile din Budapesta unde locuiesc cetățenii cei mai bogați, însă pe ansamblu, naționaliștii nu înregistrează numai 1,4%, ceea ce spune foarte mult.

A consemnat
CONSTANTIN SEVERIN
Budapesta

TURNUL BABEL

CU MĂINILE LEGATE

■ După ce MOSCOVA a emis avertismente în legătură cu înaltele sale exigențe privind aderarea la „parteneriatul pentru pace”, la recenta întâlnire de la Bruxelles a elitei NATO ministrul rus al apărării a expus o doctrină mult mai maleabilă: Rusia nu mai dorește să fie mai egală decât alții, ci pur și simplu egală. Aderarea va fi, deci, semnată fără condiții, dar la o dată care se va studia. Oricum, mai bine mai târziu decât niciodată.

■ Grupul de contact care reunește toate garniturile de negociere privind războiul din BOSNIA nu reușește să împacă cele trei tabere (sârbi, croați și musulmani), care revendică alte proporții teritoriale decât cele decupate de garnitura diplomatică occidentală-rusă. În timp ce tehnicienii neutri au stabilit o balanță de 51 la sută contra 49 la sută în favoarea musulmanilor, aceștia din urmă doresc 58 la sută, iar sârbiilor nici nu discută. Nu discută pentru că, războindu-se cu entuziasm, dețin acum 70 la sută din teritoriul bosniac.

■ Războiul din Yemen are un prim rezultat: nașterea din cenușa sudului a Republicii Democratice Yemen, care, ne-reușind să mai fie pro-sovietică, rămâne marxistă. Secesiunea proclamată de Aden nu a paralizat Sanaa, care a anunțat că va duce confruntarea până în pânzele albe. Deocamdată conflictul intern s-a internaționalizat, pentru că duclul nu mai vizează două provincii întărite, ci două „state”. Emiratele Arabe Unite s-au grăbit să recunoască noua entitate. Urmează noi și costisitoare încercături.

■ Când era la putere, premierul Mitsotakis l-a acuzat pe premierul socialist debarcat, Papandreu, de toate relele, stărnind un scandal național, considerat de presa emisivă „istoric”. Azi, premierul socialist Papandreu, revenit la putere, îl acuză pe premierul debarcat, Mitsotakis de aceleași rele. Personajele nu rămas aceleași, scandalul este tot istoric, iar GRECII își văd de treabă.

■ Războiul CRIMEII, rămas la nivelul polemicii și al hărțuierilor birocratice, tinde să se cronicizeze pe acest palier. Nu s-a ajuns la bombardamente reciproce, desi rusofonii la frunte cu președintele Meșkov, jură să revină în Rusia. Între timp, marile puteri occidentale și-au manifestat sprijinul față de Kiev, pentru a lega la timp mâinile Moscovei.

RADU BUDEANU ■

GREU TRANZIȚIE ȘI PENTRU PALESTINIEȚI

Perioadei de negocieri palestina-izraeliene care au dus la semnarea acordului de la Cairo, cu zăbete multe și cu căldu-roase strângeri de mână între Arafat și Rabin, Arafat și Peres, cu declarații pline de bun-simț și dădătoare de nădejdi, unii l-au spus lună de miere, alții — mai ales noi, românii, care deținem brevetul sintagmei — pod de fiori, dar indiferent la ce nume ne oprim, epoca aceea a luat sfârșit și acum e la ordinea zilei punerea în practică a celor convenite, ceea ce înseamnă debutul tranziției arealului palestinian de la statutul de teritorii ocupate la acela de teritorii autonome și, finalmente (cel puțin aceasta este viziunea palestiniană), independente. Operațiune care, pe lângă că este foarte prozică, este și foarte grea, în calea ei fiind implementate o mulțime de obstacole. Mă voi referi la câteva dintre ele.

Dificultatea-cadru, care le influențează pe celelalte foarte mult, dacă nu cumva le determină pe de-a-ntregul, este criza de re-adaptare, care-i privește — e drept, în grade diferite — pe toți palestinienii, adică și pe cei din interior, și pe cei din exterior, care urmează să se întoarcă la veștile. Palestinienii vor trebui să învețe să se auto-guverneze, să se auto-administreze, să se gosi-șădărească singuri, lucru pe care, de fapt, la nivel statal nu l-au realizat niciodată. Pe plan local, se știe, au existat organe de autoconducere palestiniană, primari palestinieni, dar acum e vorba de a guverna o țară. Problema științei și capacității de a cărmui un teritoriu se pune cu atât mai acut cu cât cei ce aspiră la posturile cele mai înalte, „pretendenții la coroană”, provin din diaspora.

Ajungem astfel la o altă mare dificultate a tranziției palestinene: cîșcirea de interese, de ambiții și de pretenții — izvorâtă din diferența de habitudină, de mod de viață, de concepții, de viziune politică — dintre palestinienii din teritorii (Gaza și Ierihon, în primă mână, dar așa se va pune problema și cu restul), bășinși, ai pământului, care n-au emigrat, ci au stat pe loc sub ocupația israeliană, pe de o parte, și palestinienii „translugi”, emigranți, aflați acum în exterior, în diaspora, pe de altă parte. Pe viitor, aceste divergențe s-ar putea să aibă consecințe pe care astăzi nici nu le putem bănuși.

Până una-alta însă, administrația palestinianilor care va fi instituită de Autoritatea Palestiniană va avea de făcut față unor probleme foarte concrete și deci va trebui să-și însușească urgent un număr de rigori. Mai întâi, rigurile administrației la nivel statal — una e să fi, în exterior, într-o veșnică opoziție și să organizezi formații de gherilă, finanțate de mișcarea pan-arabă, și alta e să faci să meargă un mecanism guvernamental. Vin la rând rigurile economice. Conducerea palestiniană va trebui să dea de lucru și de muncă oamenilor, să asigure cetățenilor pâinea cea de toate zilele. Avânturile politice, discursurile și mitingurile, ca să nu mai vorbim de actele de violență antiisraeliene, nu țin de foame și de căld. Apoi — rigurile securității: palestinienii vor trebui să demonstreze că pot apăra viața, liniștea și avutul oamenilor. Urmează rigurile gestiunii financiare. Arafat a luat bani din toate părțile și n-a dat niciodată socoteală nimănui, i-a cheltuit după bunul lui plac; viitorul stat israelian va trebui însă să dea socoteală de ultimul ban. În sfârșit, rigurile respectării legii, a prevederilor legale, ceea ce presupune țitlul de la haducia la cămăuire potrivit cerințelor sfârșitului de veac 20. La puțină vreme după semnarea acordului de la Cairo, Arafat s-a investit pe sine cu puteri legislative și a hotărât desființarea ordonanțelor militare israeliene din Gaza și Ierihon și restaurarea vechiului sistem legislativ și administrativ (de dinainte de iunie 1967). Or, liderul palestinian nu are această cadere — ca să nu mai vorbim de faptul că nu există infrastructurile necesare —, prerogativa aparținând Autorității Palestiniene, care nu și-a intrat încă în atribuții.

Legat de acest ultim aspect se ridică și problema structurii instituțiilor viitorului stat palestinian. Să fie cele vechi, de acum trei decenii, de dinainte de războiul de 7 zile, pe când Cisjordania și Gaza erau incluse în Iordania? Este imposibil. Instituțiile viitorului stat modern palestinian, structurile și infrastructurile lui nu vor mai putea fi cele de demult, cu plugul de lemn și cu mîg-gărușul. Pentru ca statul palestinian să se constituie temeinic, să-și ia stăruială și să progreseze, palestinienii nu trebuie să se întoarcă cu mai bine de un sfert de veac îndărăt. Chiar dacă s-au oțăr sub ocupație, teritoriile arabe din Palestina au acumulat un imens capital de experiență, de progres, de civilizație modernă, și a renunța la acest capital numai fiindcă el a venit dinspre Israel ar însemna pentru semăția arabilor palestinieni o pagubă imensă, irecuperabilă.

ION D. GOIA ■

LUMEA ÎN LURIE

Smaller and smaller

SOȚIA LUI EINSTEIN - UN GENIU NECUNOSCUT?

Unele însemnări descoperite recent, au relevat, surprinzător, că prima soție a savantului Albert Einstein, Milena Marie, a jucat un rol important în domeniul fizicii teoretice. Personaj aparent necunoscut, Milena pare să fi fost o colaboratoare apropiată a soțului ei.

Albert și Milena se întâlnesc în 1898 la Școala Politehnică din Zürich. Fiică a unui funcționar sârb din Ungaria, Milena pare să fie înzestrată cu un intelect deosebit. Un argument în favoarea acestei teorii îl constituie faptul că este admisă la școala Politehnică într-o perioadă când puține femei urmau cursuri superioare, cu atât mai puțin în domeniul științei.

Primele articole publicate de Einstein sunt semnate și de Milena, articole care, mai târziu, îi vor fi atribuite doar lui Einstein. În 1900 Einstein obține diploma de absolvire. Următorii ani reprezintă o perioadă extrem de productivă: articole de succes în reviste științifice din Leipzig și Zürich, descoperiri în domeniul fizicii, etc.

După cum reiese din corespondența celor doi, Milena nu numai că înțelegea perfect munca soțului ei, dar, mai mult, a participat activ la ea. În scrisori se fac referiri clare la această colaborare, nu numai în domeniul rela-

tivității, dar și în alte domenii, ca termodinamica, mișcarea browniană etc. Iată un pasaj relevant din una din scrisorile lui: „Cât privește cercetările privind fenomenul Thomas, am folosit o altă metodă, care are unele asemănări cu a ta, pentru a determina dependența lui k de T ”.

Milena Marie a rămas, se pare, intenționat în umbra soțului ei. Un exemplu în acest sens îl constituie un fragment dintr-o scrisoare a Milenei către tatăl ei, în care aceasta scrie: „Cu puțin timp în urmă noi am terminat o lucrare foarte importantă care îi va aduce soțului meu celebritatea și recunoașterea internațională”.

O altă dovadă o poate constitui o clauză din certificatul de divorț, divorț pronunțat în 1919. În aceasta se menționează că Einstein îi va dona fostei soții suma de bani pe care o va primi când va câștiga Premiul Nobel. (C.C.)

Noul primar al New Yorkului declară război gangsterilor

Un bărbat de fier a devenit din noiembrie 1993 atotputernicul primar al New Yorkului. El este Rudolph Giuliani, are 49 ani, este căsătorit și are doi copii. La doar 19 ani a absolvit facultatea de drept. După 20 ani, ca magistrat și acuzator șef în cazul unei vaste rețele de traficanti de droguri, cunoscută sub numele de „Pizza Connection”, (dever 1,8 miliarde dolari), a reușit să bage după grați, pe viață, un număr de opt mafioși din conducerea rețelei. Prin aceasta, se pare că Giuliani și-a răzbunat bunicul și tatăl, primul fost tutungiu, ciomăgit, al doilea fost proprietar al unui magazin rușnat de mafioși. Rudolph Giuliani conduce cu „pumnul său de fier” destinele marii metropole. (I.A.V.)

Văduva fo

Majest se plic

Printul Edward, de 29 ani, cel mai tânăr fiu al reginei Angliei, cunoscut și ca un prinț mai aparte, intrucât și-a întrerupt pregătirea militară, devenind producător în domeniul teatral, a efectuat la îndemnul mamei sale, o viză de curiozitate regelui Oumlung Oumlung Ware II al Ghanei. Una din fotografiile făcute cu prilejul vizitei a dat

CÂȚI OAMENI P PE PLANETA PĂ

Populația actuală a planetei de 5,5 miliarde de oameni, crește anual cu mai mult de 100 de milioane. Conform previziunilor oficiale ale Băncii Mondiale, ea va ajunge în anul 2000 la 6,2 miliarde. Conform aceluiași previziuni în primul 30 de ani al secolului XXI, ea va atinge 8,7 miliarde. Dacă în 1980 creșterea era de 1,7 la sută, între anii 2000-2030 ea va avea o medie de 1,2 la sută.

Economistii specialiști în demografie așteaptă un optimism prudent, prețuind că această creștere, care a avut o rată de 1,7 la sută în ultimii 10 ani și de 1,2 la sută în anii care vor veni, se apropie de

punctul zero. Cu alte cuvinte, în viitor, natalitatea și mortalitatea vor avea rate apropiate.

Absurd! exclamă un alt grup de specialiști, de această dată biologi. Aceștia prevăd pentru primii 30 de ani ai secolului următor o creștere de 2,5 miliarde oameni (de la 6,2 la 8,7 miliarde). Această rată reprezintă populația totală a anului 1950 și implică, în consecință, o creștere continuă de peste 100 milioane/an.

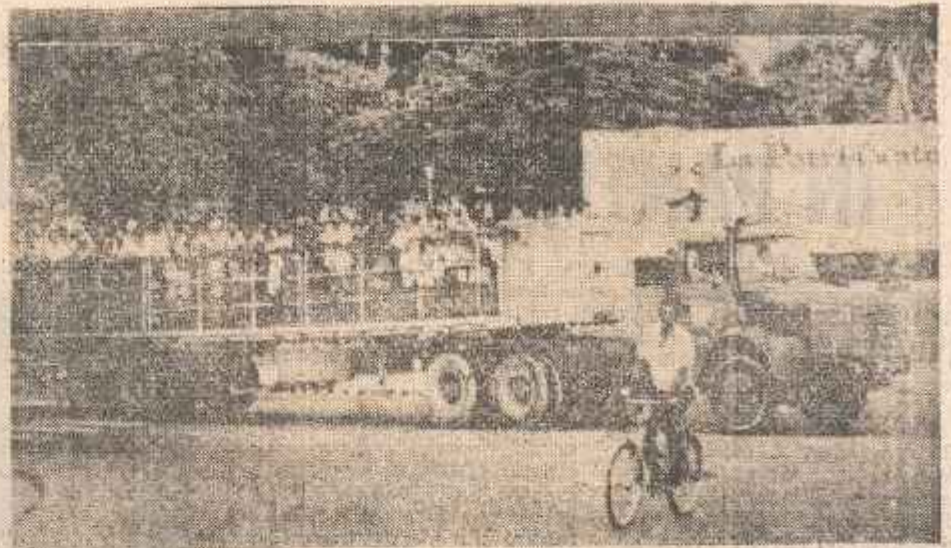
Aceste două interpretări sunt decepționante pentru cine crede că simpla cunoaștere a cifrelor oferă o explicație a lucrurilor. Cauzele

problemei sunt în profunzime. Cu puțină vreme se consideră limita dezvoltare, că în funcție de care nu pot fi metale, diverse petrol. Acum, că se adevărește aceste resurse, petrolul, — sur Conventia p. ajung la concluzi neapărat schimb, viață a 1,25 miliarde, cei care astăzi pătrund în populație. Acești solicitanți foarte atmosferă terest în următorii ani

lui președinte Sukarno

într-o ipostază mai puțin cunoscută

Dewi Sukarno, frumoasa de origine spaniolă, văduva fostului președinte indonezian Sukarno, are la 52 de ani ca hobby scandalurile. Ultima ei ispravă a săvârșit-o la Aspen, SUA, răbind-o la obraz, cu un palmar de sare parie pe una din dușmanele sale. Pentru fura comisa, a trecut după gratii timp de 30 de zile, timp în care n-a mai avut cum să se bucure de legendara sa colecție de bijuterii. Ex-gesha, a publicat recent cu volumul propriu sale poze în pielea goală. În timp ce cartea se bucură de mare succes în Japonia, ea este interzisă în Indonezia. (I.A.V.)

Raiul comunist din Cuba în imagini de ultimă oră

Transportul în comun în Cuba se confruntă cu dificultăți. Deoarece multe autoturaje sunt defecte, cubanezii fac deplasări estărate pe trailere și camioane. Cel care are o bicicletă se poate considera fericit. Numarul celor ce posedă o mașină este mic. Muncitorul cubanez din fotografie are o „bijuterie de mașină”, una de epocă. Cu ratia de 20 litri benzină pe lună, el poate rula cu mașina sa 100 km. (I.A.V.)

ea Sa sește...

Un observator critică prilej de interare: Regele privindu-l, ceasul ară, parcă vrea să spună: „Enunat, în trecut mi-ai furat țara iar în prezent răpești timpul”.
Apta imaginii e regele, la mijlocul, iar la stânga translatorul, însă se anuță. (I.A.V.)

T TRĂI MÂNT?

milardo vor adopta acest stil de viață. Pământul nu va putea rezista la o creștere atât de solicitantă.
Un pericol important îl reprezintă dezvoltarea demografică inegală pe suprafața Pământului. Rapiditatea creșterii demografice în țările sărace antrenează la rândul ei numeroase probleme etice grave. În țările bogate, sursa de probleme o constituie protecția mediului.
Un singur lucru rămâne clar: trebuie găsite mijloace pentru ca populația Pământului să nu se autodistrugă. Dar care sunt acestea?

CORA CIOCEANU ■

DOI TINERI DIN ROMÂNIA S-AU IMPUS ÎN PANTEONUL MUZICII DIN GERMANIA

„O familie cu muzica în sânge” ar fi fost titlul cel mai potrivit pentru acest articol, dar ne-au luat-o înainte zările din Germania. Într-o casă ca-n basmele fraților Grimm, din Siegsdorf, o localitate mică și cochetă din landul Bavaria, locuiește o familie de români care a dat două stele afiate într-o continuă ascensiune în galaxia muzicii din Germania.

Este vorba de Miruna și Răzvan Popovici, copiii unor foști profesori de excepție de la Liceul „Georgescu Enescu” din București, Cătălina (pian) și Mugurel Popovici (violă). Elevi la liceul din Traunstein, Miruna (harpă) și Răzvan (violă) sunt, în paralel, studenți la celebrul conservator „Mozarteum” din Salzburg (Austria), având profesori de talie internațională: Edward Witsenburg (harpă) și Peter Langgartner (violă). Dar primul profesor al lui Răzvan a fost chiar tatăl său, iar Miruna afirmă că dna prof. Ioana Brustur de la Liceul „George Enescu” din București i-a asigurat, la început, o pregătire foarte solidă, profesorii ulterioari neavând aproape nimic de modificat la poziție (foarte importantă la harpă) și tehnică.

În 1991, la un concurs internațional de harpă, desfășurat la Lyon, Miruna a ocupat locul I, cu un punctaj maxim, presedinte juriului remarcând, în afara interpretării de vis, poziția corectă și foarte frumoasă. Grăția și îndoirea indicibilă a mâinilor sale fermecate alcătuiesc un veritabil poem vizual. În 1993, Miruna

a câștigat locul III la Concursul național „Jugend Musiziert” („Tânărul Muzician”), în care sunt implicate toate cele circa 1.000 de școli de muzică din Germania și cele 100 de conservatoare. În același concurs de anvergură, mica magiciană a harpei a câștigat premiul I la duo harpă-violă, împreună cu sora ei. Combinația dintre aceste instrumente este foarte rară, la fel și repertoriul, dar piesele existente sunt foarte frumoase și dificile. Tot în 1993, Miruna a mai câștigat locul I la Concursul național „Salvi” (o firmă celebră de harpe), prima ediție, la Rendsburg, pentru grupa sa de vârstă: 17-21 ani. După o lună a urmat debutul cu orchestra, la Ingolstadt (fieful firmei AUDI), într-o sală cu 2.500 locuri, unde sunt invitați artiști de renume mondial. A interpretat „Dansurile” de Claude Debussy, o lucrare foarte grea, care, în mod obișnuit, reprezintă înconjurarea studiilor la un conservator. De altfel, compozitorul său preferat este Debussy și, „ca să realizeze ceva profund, a trebuit să studieze și pictorii impresionisti” sus-

Răzvan Popovici

ține Miruna, care înțuia încă de la vârsta de 8 ani că destinul ei va fi legat pentru totdeauna de harpă. Anul acesta, Răzvan a obținut, până la ora actuală, premiul I pe landul Bavaria (20 milioane locuitori) și, în momentul în care apare acest articol, se desfășoară faza națională. Îi urăm mult succes!

Dar, ce înseamnă să obții premiul I la un concurs precum „Jugend Musiziert”? Câștigătorii intră în circuitul internațional al unor fundații care oferă burse sau oferte de concerte solo și cu

orchestră, în afara faptului că li se oferă instrumente foarte valoroase ori li se dă dreptul de a participa la cursuri internaționale, alături de monștrii sacri ai muzicii mondiale. „Dacă rămâneam în România, n-aș fi făcut muzică, deoarece n-aș fi avut aceeași motivație”, afirmă Răzvan. Atât el cât și sora sa fac parte din orchestra de tineret a landului Bavaria, una dintre cele mai bune din Germania. Visează să ajungă în orchestra de seniori a Filarmonicii din München, condusă de celebrul dirijor Ser-

Miruna Popovici

giu Celibidache, despre care mulți specialiști susțin că, la ora actuală, este cel mai important dirijor din lume. Visează, de asemenea, să fie prezente pe scenele muzicale ale României.

„Nu eram noi buni în România?”, se întreabă dl Mugurel Popovici, fost șef de catedră timp de 18 ani la Liceul „G. Enescu” din București, care ne-a declarat că au emigrat în 1988, din cauza unor penibile înscenări și hărțuiri cu Legea 18, după ce fusese invitat de două ori în Italia, ca profesor doctor docent la un conservator. Invidiile politrucoilor din școală au declanșat o campanie de anonime pline de venin la adresa sa, care l-au făcut să ia hotărârea dramatică de a părăsi țara pe care o iubește.

CONSTANTIN SEVERIN ■
München

La Cannes, premiile l-au ocolit pe Lucian Pintilie, dar presa îl elogiază

Ediția din acest an a festivalului filmului de la Cannes a lăsat loc multor comentarii, după atribuirea premiilor. Juriul condus de actorul Clint Eastwood a acordat trofeul Palme d'Or filmului *Pulp Fiction* al americanului Quentin Tarantino. Anunțul a fost întâmpinat cu fluierături și manifestări de dezaprobare din partea publicului. Mai ales că favorit era Nikita Mihailov cu *Soare îngelat*, pentru care a primit, până la urmă, marele premiu al juriului, ex-aequo cu filmul chinezesc *A trăs*.

Altă surpriză a fost premiul pentru interpretare feminină acordat Viergez Lisi. Comentatorii afirmă că ar fi fost o influență a președintelui juriului în atribuirea marelui trofeu, după ce acesta se arătase nemulțumit că doar trei filme americane pătrunseseră în festival, față de patru italiene.

Dincolo de aceste controverse, la festival s-au prezentat, se pare, filme de calitate, între care și *Vară de neuitat* al lui Lucian Pintilie, prima prezentă românească după mai mulți ani. Desi n-a primit nici un premiu, filmul lui Pintilie s-a bucurat de o bună primire din partea criticilor, avizaj de deja de anul trecut, când *Balanța* a fost prezentat în afara de concurs. Iată ce spune cronicarul ziarului *Corriere della Sera*, Tullio Kezich, după vizionare: „*Vară de neuitat* este un film al lui Lucian Pintilie, regizor care din cauza vechimii din partea socializmului real din România a fost constrâns an de zile să facă teatru în exterior. Acum s-a prezentat cu un film sec, care are respirația unei opere clasice”. După ce prezintă pe scurt scenariul filmului, comentatorul afirmă: „Încă odată se simte, uriașă, umbra lui John Ford, prin virtuțea acestor imagini de viață într-o garnizoană, cu exerciții militare, petreceri și violență; dar nu ne aflăm în Far West; dimpotrivă, tema ac-

tualului film este legată de acel sânge european care curge acum în ex-Iugoslavia, iar dacă Kristin Scott Thomas (actrița principală) pare un desen idealizat și elegant, premiul de actorie ar trebui atribuit protagonistului Claudiu Bleont: un actor de tip brechtian, înțepenit în mod grotesc în uniformă și în atitudinea lui militărescă, admirabil mai cu seamă în scena tragicomică în care schilțază sinuciderea”. „Sperăm — se mai spune în cronică — să apară în ziarul italian cel mai important — ca un distribuitor să cumpere acest film pentru a fi difuzat în Italia”.

Asemenea elogi au apărut de asemenea în presa franceză și în cea din alte țări europene. Al 47-lea festival de la Cannes s-ar putea să fie de bun augur pentru pașionanții și talentații regizori și actori români, care se află de prea mult timp într-un anonim nedrept.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Sarmalele Reci

Reci, dom'ne, da' bune!

La 24 mai, cel mai „hot” grup al momentului, pe numele său românesc *Sarmalele Reci*, a concertat pe scena Centrului Cultural American din București. Spectacolul a avut loc la inițiativa dlui Greg Knight, Directorul Centrului, și a postului de radio *Unplus*. Prezența masivă a presei denotă caracterul promoțional al concertului. Pe lângă cântările specifice trupei, *Sarmalele Reci* au abordat și câteva bucăți de dincolo de ocean, tocmai bune înainte de friptură. În ciuda acestui fapt, ambianța a fost deosebit de călduroasă, celebrul air conditioning, tipic american, fiind învins de balcanismul specific gîntei latine.

Cu o muzică ce aduce cu

Madness și *Men At Work* cântată corespunzător, adică profesional, cu texte aparent nonșalante, dar îngrozitor de profunde, ca în „Țară-te vrea prost” sau „Blues-ul bălătu-lui sărac”. *Sarmalele Reci* au ceva de spus în muzică. Textele sunt semnate de Florin Dumitrescu, student în Litere. Toată societatea românească de după Marea Revoluție este prezentă în versurile sale, cu toate problemele și angoasele ei.

Reci, sarmalele, da' bune de tot...

SARMALELE RECI: Zoltan Andras, voce, Emil Vicin, chitară, Sorin Romanescu, bas, Florin Ștefan, tobe, Mihai Iordache, saxofon.

EUGEN MAȚOTA ■

Timp de trei zile la Paris a avut loc simpozionul

EXILUL ROMÂNESC, IDENTITATE ȘI CONȘTIINȚĂ ISTORICĂ

Timp de trei zile (20-22 mai), la Paris, într-o sală de conferințe din apropiere de Domul Invalizilor, a avut loc simpozionul exilului românesc, la care au participat personalități de diverse orientări politice, dar care au ca numitor comun că au știut și știu să spună adevărul gol-golul, indiferent de consecințe. A fost mai întâi prilejul unei analize lucide a reprezentanților din exilul exterior și interior menit să ducă la o colaborare constantă în folosul interesului național. Cu foarte puține excepții, presa de la noi a scris puțin despre acest eveniment, din motive lesne de bănuț. Redăm în continuare câteva din ideile vehiculate de participanți.

România exilată

● S-a făcut delimitarea dintre exilul adevărat și diaspora. Primul este o legitimare a luptei pentru restaurarea României adevărate și refuzul compromisului (inclusiv al celui general de inertie Occidentului, care își are partea sa importantă de vind în menținerea comunismului) dincolo de cortina de fier. Diaspora se referă la emigrația în general, care include și partea ei oportunista, indiferentă sau colaborționistă. ● „Să meditam la un tratat asupra bunel folosiri a exilului” (N. Balotă) a fost îndemnul de sistematizare a unor acțiuni eficiente și unitare ale exilului. Figura emblematică a exilului a fost socotită Majestatea Sa Regele Mihai, care poartă cu sine mesajul României exilate. ● După exilarea Regelui Mihai, România a devenit, cum spunea Cioran, țara nimănui, a ieșit din istorie”. (Matei Cazacu)

„Nu putem ieși din Eminescu”

● Așa cum s-a spus că Eminescu este genul tutelar al românilor, și această reuniune a exilului de la Paris a confirmat aserțiunea că „patria noastră este limba română”, înțelesă ca spiritualitate, ca matrice a caracteristicilor definitorii ale românilor. ● Aportul de spiritualitate al românilor la valorile occidentale rămâne de stabilit, dar oricum el este uriaș. Citarea numelor unui Eliade, Cioran, Ionesco sau Ciprian Foiaș („un Eliade al matematicii”) rămâne doar un exercițiu de evocare, care poate fi completat cu numeroase nume. ● Intransigența exi-

lului exterior s-a îmbinat cu vitalitatea exilului interior și se sprijină pe receptivitatea tinerilor de acum ai țării. ● Exilul românesc a înființat, în toată lumea, 117 societăți, 37 de asociații, 8 universități, patru cluburi, 34 de edituri, 234 periodice, două academii, (G. Coposu)

Exilul și puterea actuală de la București

● Exilul nu percepe decât sila fața de actualul regim, în timp ce unele persoane din emigrație confundă regimul actual cu țara și merg la Cotroceni ca să spună că nu ne iubim țara și nu suntem uniți. Uniți în ce? (O. Paler). Refuzul unor personalități de a veni la București, din cauza lui Iliescu, descompune pe cei încă exilați interior, descurajați sau resemnați. ● Rolul exilului: să devină aberațiile regimului din țară și să combată cultura de stânga din Occident. ● Pe lângă rolul de opoziție politică, exilul a fost depozitarul memoriei naționale. Comuniștii au cheltuit enorm pentru dezbinarea exilului. După ce s-a împlinit menirea de condamnare a comunismului, exilul trebuie să continue prin denunțarea a tot ce e rău în țară. (Matei Cazacu) ● Temele simpozionului: „Identitatea și legitimitatea exilului românesc”, „Mărtiriul neamului nostru, criteriu moral al exilului”, „Instituțiile culturale și publicațiile românești din exil”, „Mărturiu și perspective” — au acoperit o gamă largă de preocupări.

Majestatea Sa Regele Mihai, Suveranul și simbolul de legitimitate al României, a fost personalitatea care a polarizat sentimentele și opiniile celor prezenți la simpozion.

Activitatea viitoare

● Trebuie stabilită vinovăția gulagului românesc, care, potrivit lui Banu Rădulescu, ar fi: Rusia și NKVD — KGB; cetățenii sovietici naturalizați peste noapte; slugoi fără patrie; cei câțiva care au crezut în comunism; inocenții cazați în capcană. O a doua mace direcție ar fi o privire lucidă asupra evoluției actuale din țară. ● Viitorul simpozion la 8 noiembrie la București, cu invitarea Regelui Mihai. ● Tinerii au nevoie de repere morale, care ar putea fi reprezentanții exilului. S-a exprimat și dezamăgirea că simpozionul nu a dus la determinarea unor acțiuni concrete, a unor soluții și modalități de realizare (B. Rădulescu). A fost adoptată o declarație finală, și una în sprijinul „celui mai mare patriot român, Ilie Iliescu”. ● Un memoriu adresat Consiliului Europei solicită un tratament egal al românilor din exil și recunoașterea cetățeniei române tuturor celor cărora le-a fost în mod discreționar rădicată.

ȘTEFAN NICOLAE ■

NOTE DE LECTURĂ

● ALEXANDRIAN: Istoria filozofiei oculte — Edit. HUMANITAS, 444 p., lei 3.300.

Lucrare devenită clasă, deși de la apariția ei nu au trecut mai mult de 12 ani, prezentul tratat orientează cititorul de toate categoriile în labirintul doctinelor oculte. Nu ai spune că e o lectură ușoară dar, în definitiv, erudiția e doar un efect obținut după studierea tratatelor de metafizică, a documentelor din cele mai insolite procese de vrăjitorie și magie. Or, cine nu vrea să comunice cu invizibilul, să se inițieze în erotismul diabolic, să afle cine sunt cei care sanctifică sexul, cine caută în împreunare mai mult decât orgasmul? Sub egida eului, domeniul iraționalului promite călătorii extatice în dol.

● N. STEINHARDT: Jurnalul terorii — Editie non-varietur, Edit. DACIA, 437 p., lei 3.200.

Confesiune trecută prin registrul biografiei tragice, ne apare azi, la aflarea forței coplesitoare generată de suferință, ca un dublu document. Într-o atitudine morală, asumată direct, și pedepsită cu plin de tortionari din serviciul regimului totalitar. Pe urmă, ca resurrecție din infernul lagărelor și temnițelor, ca mărturie unui om ce se salvează datorită credinței în Dumnezeu.

De origine izraelită, M. Steinhart se converteste la ortodoxie printr-un proces chinător ca trăire dar, tras spre lumina paradisiacă de însăși esența etică a religiei.

● ION STRATAN: Ruleta rusească — Edit. Cartea românească, 82 p., lei 300.

Faza începutului de drum fiind depășită cu succes a rămas în sarcina ficciunii poetice vizuând transferul textelor sale în modulațiile fine ale maturității să-și găsească formula de rostire cea mai potrivită. Ion Stratan, coleg de promoție cu deja binecunoscutii Mircea Cărtărescu, Florin Iaru și Traian T. Coșovei, cultivă un amestec de stiluri poetice. Decupajul in-

genios trimite la straniu lirism practicat de Ilarie Voronca, verva simpatice la proza-poemele lui Șașu Pană. Dar se strecoară și o notă gravă, proprie acestor timpuri. Ea îmbracă versul (să-l numim emblematic): „eu am o lespede de ridicat”.

● THIERRY ROZO: Nectar de caise — Edit. Nemira, 255 p., lei 700.

Apărut în colecția Babel, deci un amestec ce se poate întinde inflationist de la proză umoristică până la bovarismele andropauzei, „Nectar de caise” are câte ceva din toate. Nu prea mult, din fiecare atât cât să nu plictisească. Este și o idee vizionar-caricaturală la adresa barbaților amatori de femei picante, cu sânii mari și apetit metodic, cum nu de puține ori notează și reversul acestei forme de abundență. Proza de vacanță, prin urmare. Placută, fără mare efect, pe tot felul de artificii. E terendul prielnic al discursului literar, precum dependența de eroic a realității fizice numai spre a dovedi că masculul este prin excelență un plasator de secrete, mai niciodată păstrătorul lor grijuliu.

HENRI ZALIS ■

La numai 20 de ani — prima expoziție personală

Studentă la Facultatea de Drept a Universității București, anul I, Maria Vărzaru a expus la Sala Dalles în perioada 19-23 mai. Este prima ei expoziție personală ce grupează lucrări de pictură reunite sub titlul Univers.

Prezent la vernisaj, dl. profesor și critic de artă O. Iurș Petrovici ne-a declarat: „Personul, o aștam pe Maria poartă și ea va fi un excelent pedagog, fiind absolventă a liceului pedagogic. Spre marea mea surprindere am aflat că este și pictoriță și că urmează și cursurile Facultății de Drept. Aceasta nu poate fi decât de bun augur. Într-o epocă în care toți ne specializăm și ajungem să îmbrățișăm o meserie destul de rigidă, cred că trebuie să avem și un refugiu în artă”.

Cursurile Școlii Populare de Artă din București — secția pictură, clasa profesori Nicolae Iorga și Alexandra Drăgulescu — au făcut-o pe Maria Vărzaru să înțeleagă mai bine ce este viața, cum trebuie ea să fie așezată pe pânză și mai ales în ce culori.

Publicul prezent într-un număr destul de mare a constat surpriza pictoriței: „Fînd prima expoziție, nu mă așteptam să fiu vizitată de atâți admiratori ai picturii. Am înțeles că nu trebuie să renunț. Sper că într-un timp foarte scurt să vă aflu din nou în fața tablourilor mele”.

ROXANA TOMA ■

CULTURE BEAT, un proiect care există din 1984!

Să stai la incubator aproape 9 ani... Ar trebui să fie o garanție a succesului o asemenea „dospire”. Întârzierea poate însă a fi un indicu de nehotărâre și nu de înțelepciune, sau, de ce nu, de dificultăți de alt ordin. Oricum, din vara lui '93, numele Culture Beat e pe buzele tuturor. Hit-parades luat, cu asalt, vârfuri cucerite, lată ce a însemnat „Mr. Vain” cu care s-au pus pe „treabă” Tania Evans, elementul feminin al duo-ului german pe care-l formează cu Jay Supreme. De atunci, succes... Got To Get It, World In Your Hand.

Pentru toate suflurile romantice, trebuie, făcută precizarea că Tania și Jay nu formează un cuplu și în viața particulară (de exemplu în hotelurile în care sunt cazati ocupă camere diferite). Sunt cei doi drept un duo de șoc, făcând un proiect care e compus în realitate din cinci persoane. La cele două roluri trebuie adăugate Norio Katzmann (muzician și compozitor), Torsten Fensler (DJ la Dorian Goey în Frankfurt și producător, dar din punct de vedere al vieții până nu a avut dispare în urma unui accident de masă), și Peter Zwiler (muzician și compozitor). Ultimele trei le-au trebuit 6 luni pentru a găsi perla rară, Tania Evans (27 de ani), în clubul londonez Xenon. Lau ascultat numeroase single-uri și s-au decis.

Circuitul cluburilor londoneze li era familiar Taniei. „Cântam rock, rhythm'n' blues, soul, de fapt un amestec din toate acestea. Nu fac dance music decât de un an și jumătate. Astfel, cum ea însăși subliniază, „Culture Beat nu e primul meu grup, ci primul meu succes”. Printre fostele sale grupuri se numără Ocean, Atomic sau Empire State. Tania a cântat de asemenea în Studio pentru diferiți artiști cum ar fi Neneh Cherry (pentru piesa Move With Me).

Acea perioadă din viața ei nu-i lipsește însă. Muncește mult pentru Culture Beat, ca o studentă plină de speranță că într-o zi va dezvolta propriul proiect, grație întregii experiențe dobândite. Ce va face atunci? „Cred că am învățat mult de învățat, va fi oricum un mix bazat pe dance music, căci ador energia pe care o degajă. Acestea fiind zise, Tania pare a fi pe drumul cel bun, pe „Serenity” ultimul album Culture Beat, se află și o piesă

compusă de ea „Mother Earth”. În care face referință ecologică, fiind de părere că nu trebuie să dansezi pe textile „idiotate”...

Această oportunitate oferită de a participa la scrierea albumului, confirmă faptul că Tania nu e o marionetă pe care producătorii germani o folosesc cum vor, cum au făcut-o tandemul Mönzig/Anzilotti, proprietarii „Studiului Snap”.

„Muzica noastră e poate similară celei cântate de Snap, de altfel producătorii lor sunt prietenii mei, dar asta n-are nici o legătură și nu există competiție. Muzica noastră e mai diversificată, e chiar și un titlu spaniol pe albumul nostru. E adevărat că Culture Beat a colaborat deja cu interpreți diferiți, dar sunt mulțumită de ceea ce fac acum, investesc enorm și dacă n-am scris decât un cântec, e pentru că am fost implicată recent în acest proiect în care suntem foarte apropiați unul de celălalt. Formăm un grup adevărat”.

Un alter ego pentru Tania este Jay Supreme (28 ani) pe numele său adevărat Jeffrey Carmichael. Practică rap-ul de la 16 ani și a făcut, la rândul lui, parte din

câteva grupuri. Originar din New Jersey (iar New Jersey?!), debacă în Germania în timpul serviciului militar în 1988. Plonjează rapid în mediul muzical și integrat în Culture Beat, în care cântă alături de Lana Earl, astăzi înlocuită de Tania. Cei doi se înțeleg foarte bine, chiar dacă au caracter diferite, ceea ce confirmă și interlocuția noastră: „Jay e foarte „cool”, rezervat, lucid, așa cum eu nu prea sunt. În concluzie, ne completăm de minune!”.

Cine aude cuvântul grup, îi asociază un altul: concert. Ce spun despre acest gen de reprezentații cei doi la Culture Beat? „Actualmen-

te, suntem un proiect de studio. Nu duc foarte tare dorul la concerte. Sunt cântăreață și atât timp cât muzica e bună, nu mă deranjează de loc faptul că nu apar pe scenă, live. Pentru moment, contactul cu publicul există datorită podiului murilor din cluburi. Așa o fi, comentariile nu schimbă cu nimic situația, însă lipsa concertelor înseamnă lipsa turneeelor și popularitatea unui grup se consolidează prin show-uri. Că noi, generații cum suntem, îi apreciem și în lipsă, e foarte adevărat, dar avem și spirit de observație și e bine să se știe acest amănunt. Pe când în România, Culture Beat?

BON JOVI și o credință numită rock!

noaptea, aceasta devine un hit radio, permițându-i să semneze un contract și să intre, prindă un turneu prin cluburi.

Pentru acest turneu îi recrutează pe membrii grupului său cu care de altfel e și acum, componența neschimbându-se: Alec John Such la bas, Tico Torres la baterie, Richie Sambora la chitară și David Bryan la claviatură.

Bon Jovi scoate primul album în 1984. Produs de Lance Quinn, conține vechiul Runaway și cunoaște poziții înalte în clasamente. Grupul pleacă în turneu alături de Scorpions, Kiss și Whitesnake, obținând chiar titlul „hardest working band in America”.

Acelasi scenariu pentru „7800 Fahrenheit”, al doilea album al trupei, lansat în 1985. Al treilea, „Slippery When Wet” (1987), vede lumina zilei după 9 săptămâni de înregistrări în Canada. În octombrie al aceluiași an, albumul e number one în Statele Unite și toată lumea

se extaziază, comparându-l cu „Pyromania” celor de la Def Leppard, până atunci considerat ca ultimă referință de hard modern în SUA. După ce în aprilie 1987 „Bon Jovi” și „7800 Fahrenheit” sunt consacrate discuri de platină, „Slippery When Wet” bate toate recordurile de vânzări: 5 milioane de exemplare epuizate în numai 5 luni și asta numai în Statele Unite.

Urmează apoi albumul „New Jersey” în septembrie 1988, ca și coloana sonoră a filmului „Young Guns II”, adică un alt album numit „Blaze of Glory” în 1991.

La sfârșitul lui 1992 iese „Keep The Faith”, un album plin de forță, un veritabil „hard rock happening”.

După acest cel mai recent produs, Jon a început să lucreze pentru o altă coloană

sonoră. Filmul cărui îi va servi poartă numele „Romeo & Bleeding”. Pe afișul acestui lung metraj va apărea regăsit Gary Oldman alături de Dracula, care, de altfel unul din actorii favoriți ai rocker-ului nostru. Doi alți actori preferați: Jack Nicholson și Al Pacino.

Jon Bon Jovi n-a ascuns niciodată faptul că e pasionat de cinema. I se întâmplă de multe ori și îi face reală plăcere să vizioneze această filma mară (pe care l le furnizează prietenul său Emilio Estevez), cum ar fi Malcolm X sau Hoffa.

Până la alte vesti despre el, toți cei care-l iubesc, și nu mă îndoiu că sunt mulți și mai ales multe, se pot delecta cu încă proaspăta surdă de delectare „Keep The Faith” și... păstrați-vă credința!

o viață de rock. New Jersey e mai ales celebru prin faptul că e patria unui anume Bruce Springsteen. Însă același New Jersey își dorește gloria muzicală lui Bon Jovi. Deci omul a înțeles locul și să vedem cum le reușește onora atât de bine „sfântirea”...

Născut din părinți italieni, în martie 1962, John Bongiovi spera de mic să studieze

într-o școală catolică. Acor-dând o mare importanță rugăciunilor convingerile sale par a fi rămas de actualitate, având în vedere titlul recentului său album „Keep The Faith”.

Viața sa de star a început în 1982 când plasează pe o compilatie editată de o stație locală (evident New Jersey), o piesă intitulată Runaway. Înregistrată într-o

96.1 FM BUCUREȘTI
92.8 FM PLOIESTI
92.0 FM IASI
91.8 FM SIBIU

Topuri — Radio Contact

TOP 50 — EDIȚIA 21

1. REEL 2 REAL — I Like To Move It
2. SYMBOL — The Most Beautiful Girl In The World
3. GOOD SHAPE — Take My Love

TOP SLOW & BLUES — ediția 21

1. SADE — Smooth Operator
2. FOREIGNER — I Wanna Know What Love Is
3. PHIL COLLINS — A Groovy Kind Of Love

TOP MATINAL — TOP 5 — ediția 22

1. MOBY — Move
2. LEILA K. — Glam!
3. PREFAB SPROUT — The King Of Rock'n'Roll

Tineri, nu vă faceți iluzii

În România nu există specialiști care pot rezolva problemele sexuale

• Actuala generație de sexologi
este depășită

De curând s-a desfășurat la București Conferința națională „Planificare familială, educație pentru sănătate și probleme de prevenire pentru tineret”. Secțiunea B — „Tinerii și sexualitatea” — a scos în evidență, prin tonul dur al dezbatărilor, conflictul dintre generații pe tema sexualității, dar, mai ales, faptul că cei care se numesc specialiști în sexologie sunt departe de problemele sexuale reale ale tinerilor. Cățiva dintre organizatori și-au expus ulterior părerea despre aceste dezbateri, în exclusivitate pentru revista *FLACĂRA*:

Dr. Koo Borbala — Societatea de Educație Contraceptivă și Sexuală: Această secțiune de tineret a fost organizată în special pentru a sublinia distanța colosală existentă între cei care se consideră specia-

liști, sau care sunt considerați specialiști și problemele reale ale tinerilor. În momentul de față noi nu avem experți în acest domeniu. Sunt anumiți oameni care se consideră experți, dar asupra cărora poate ar exista și posibilități de discuții, în ceea ce privește expertiza lor în acest domeniu. Din punctul nostru de vedere, atât timp cât nici unul din acești experți nu tratează adevăratele probleme ale tinerilor, înseamnă că noi trebuie să aducem în atenția tuturor problemele tinerilor, așa cum vor ei.

Dr. Puia Sorin — SECS: Specialiști în sexualitate, în momentul de față, nu există, decât o generație care este depășită. Despre sexualitate și educație sexuală nu s-a putut vorbi în România, până acum patru ani. E prima ma-

La conferința pe probleme de tineret și sexualitate s-a iscat un scandal între generații pe această temă.

nifestare de acest gen, pe probleme de sexualitate și de educație sexuală. Din punctul meu de vedere, ca ginecolog, la noi nu există în momentul de față niște specialiști în sexualitate.

Stefan Cibian, medic ginecolog, șeful filialei SECS — Alba: Noi am vrut să scoatem în evidență conflictul dintre generații și să-i motivăm, să vedem care sunt necesitățile reale ale tinerilor, privind sexualitatea și partea emoțională implicată în sexualitate. Tinerii au niște necesități în acest domeniu, cărora nu li se poate răspunde

la ora actuală. Fiecare om trebuie să-și formeze o cultură erotică, numai că la noi a fost interzisă până acum vehicularea unor asemenea informații.

Sexualitatea are „moda” ei

Societății din informația prezentată în programul acestei conferințe:

Modurile sexuale au un rol determinant asupra formării atitudinii tinerilor generații. Ele trebuie identificate, cunoscute, analizate și clarifi-

cate în vederea definirii unui comportament sexual sănătos. În timp, societățile umane își modifică preceptele morale. Moda, în fiecare etapă, creează noi curente care depășesc sau, de multe ori, vin în contradicție cu conservatorismul social. Sexualitatea are și ea „moda” ei.

Tinerii își percep propria sexualitate în mod diferit față de adulți. Ajutându-l să-și cunoască sexualitatea, îi ajutăm să-și definească personalitatea.

A consemnat
DAN GHEORGHE
Fotografie de
FLORIN IONIȚĂ

Vreți să fiți frumoase?

Niște obraji ca... trandafirii

Trandafirii sunt arbuști cunoscuți, în primul rând, pentru rolul lor ornamental. Petalele de trandafiri au efecte calmante, antibiotice, antihemoragice, antiinflamatorii, astringente și tonice. Din familia Rosaceae fac parte mai multe specii de trandafiri, care își găsesc utilizarea și în cosmetică.

• Apa de roze este cunoscută pentru efectele sale astringente și tonice. Se prepară din 2 kg petale proaspete, care se strivesc și se infuzează într-un litru de apă, timp de 15-30 minute. Apoi se lasă la macerat timp de 24 ore, după care se filtrează. În soluția obținută se adaugă 200 ml alcool. Aceasta se folosește ca atare pentru masajul pielii corpului sau intră în compoziția unor preparate cosmetice.

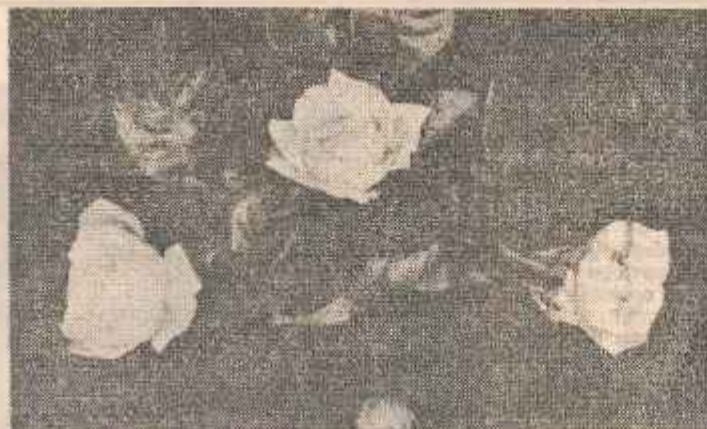
• O loțiune antiacnelică se obține din apă de roze și alcool camforat (în părți egale). Se loționează fața, seara, după demachiere.

• Pentru îndepărtarea punctelor negre, se amestecă apă de roze cu amoniac, până la obținerea unei paste moi, care se aplică zilnic, cu ajutorul unei pensule mici, pe comedioane.

• Pentru îngrijirea tenurilor grase, se recomandă loțiunea de față cu apă de tonifiere. Aceasta se obține amestecând 2 g frunze de salvie mărunțite cu 10 g frunze de sunătoare, 10 g rozmarin și 10 g semințe de anason, într-un vas de sticlă sau de porțelan, peste care se adaugă 50 ml alcool. Se tasează, se lasă la macerat 24 ore, după care se adaugă 100 ml oțet de vin și se acoperă vasul. După 24 ore se adaugă 500 ml apă de roze și, după preferință, apă de

colonie. Apoi se filtrează și se stoarce reziduul.

• Băile de abur, cu petale de trandafir puse într-o

strecurătoare, deasupra unui vas cu apă care fierbe la foc mic, sunt indicate pentru revigorarea și revitalizarea tenurilor uscate, pentru tonifierea și rehidratarea pielii feței.

• Pentru pleoapele obosite se aplică comprese cu apă de roze, amestecată cu infuzie de pălăgină sau de mușetel.

• Oțetul de trandafiri se obține din 100 g petale de trandafiri uscate puse într-un litru de oțet de vin, la care se adaugă o linguriță de rădăcină uscată de mănjenel,

se lasă la macerat 10 zile, la soare, amestecând din când în când. Se folosește în diluție cu apă (10 ml oțet la 100 ml apă) pentru loționarea tenului.

• O loțiune pentru întreținerea părului se obține prin macerarea a 60 g petale de trandafiri în 100 ml vin roșu,

timp de 10 zile, cu care se masează rădăcina firului de păr.

• Contra măreții se prepară o soluție din 500 ml apă de roze, 500 ml rom și 25 ml amoniac, cu care se fricționează pielea capului de 3 ori pe săptămână.

• Pentru a menține suplețea pielii picioarelor, după spălare, acestea vor fi masate cu o loțiune preparată din apă de roze și glicerină, după care se pudrează cu talc.

IRINA CIAUȘU

ALLTROM

LANSEAZĂ OFICIAL PE PIAȚA ROMÂNEASCĂ ECHIPAMENTE AUDI-VIDEO ALE CUNOSCUTEI COMPANII JAPONEE JVC

București — Compania românească ALLTROM a devenit distribuitorul autorizat pentru România al echipamentelor audio-video produse de către binecunoscuta companie japoneză JVC. În cadrul unei expoziții organizate de către ALLTROM în Pavilionul II, Parcul Herăstrău, între 1 și 3 iunie vor fi prezentate în exclusivitate cumpărătorilor români produsele audio-video ale companiei JVC.

ALLTROM este, în acest moment, cea mai importantă firmă din România în domeniul importului și vânzării de echipamente de birou, impunând pe piața românească marci de prestigiu precum Sharp, Panasonic, Decteto, Royal și Texas Instruments.

După realizarea unor studii de piață inițiale JVC a decis să-și canalizeze eforturile de cucerire a suprematiei pe piața românească prin intermediul companiei ALLTROM care urmează să distribuie produsele JVC atât prin magazinele proprii cât și prin rețeaua de peste 80 de dealeri din toată țara.

Importanța acordată de către JVC pieței românești precum și potențialul ei este

subliniat și de prezența domnului Nishimura, General Manager European Section of Video Export Department, și a domnului Takeuchi, Deputy Manager of Audio Export Department precum și a domnului Nomura, Nishio Iwai Commercial Director, în România, cu ocazia lansării oficiale a produselor JVC.

Din acest an, arătând interes pentru produsele electronice de larg consum, ALLTROM a decis să propună pieței românești liniile audio-video JVC cu intenția de a deveni cel mai puternic distribuitor de echipamente de înaltă calitate din domeniu.

Având o experiență de peste 67 de ani în domeniul JVC — inventatorul sistemului VHS — a devenit la ora actuală unul dintre cei mai mari producători de echipamente audio-video din lume. Concentrarea eforturilor companiei pentru realizarea de produse care să satisfacă clienții săi din întreaga lume a fost cea care a dus la obținerea acestui pozitiv de prestigiu într-o industrie deosebit de competitivă.

Colegii de la SC Publicațiile FLACĂRA SA sunt alături de dna Aida Balica și își exprimă întreaga compasiune pentru pierderea suferită prin decesul soțului său.

Lady Diana a adoptat stilul „vulgar”?

Hotărând să se îmbrace cu jachete, jeans și cămăși, Lady Diana l-a surprins și dezamăgit pe unii dintre admiratori, care li „lineau pumnii” în încercarea ei de a-și lansa un nou mod de viață după despărțirea de facto de prințul Charles, moștenitorul tronului Marii Britanii. Dar Diana pare hotărâtă să uite taloarele și costumele ei de bun gust care li creaseră tai-

ma de „arbitru al eleganței”. Adoptând acum un stil nonșalant și liber de a se îmbrăca — în concordanță cu „oul său fel de viață, lipsit de lacrimi” — Lady Di a fost aspru amendată de presa britanică: „A devenit urâtă, vulgară. Dintr-o aristocrată s-a transformat într-o femeie oarecare”, au scris nu numai periodice precum „The Tatler”, care se ocupă de lumea bună, dar

și ziarele populare. Chiar și culoarea părului — schimbată acum din auriu cu nuanțe de chihlimbar într-un roșcat obișnuit — a constituit motiv de nemulțumire pentru fani. Unele ziare au scris, însă, că în această reacție se simte și o anumită răutate ascunsă din partea unora care nu puteau să suporte că Diana fusese prezentată aproape ca o intruchipare a perfecțiunii feminine. Periodicul nobiliar „The Tatler” a scris despre ea că despre o femeie terminată. Alte ziare au mers până acolo încât au susținut că nu știe nici măcar să-și aplice bine machiajul.

Lady Di a socotit că este mai bine să nu răspundă la acest val de insinuări răutăcioase și calomnii nu tocmai lipsite de intenție. În sprijinul său au sărit însă alte ziare care au scris că Lady Di trebuie aplaudată. Acum este înaltă, subtilă; a adoptat un stil sportiv care nu poate decât să-i facă bine, au scris aceste publicații. Mulți consideră că ea nu trebuie să inspire compasiune, ci admirație. În fond este tânără, bogată, are doi copii minunați (dintre care unul va fi viitorul rege). Nu este mai puțin adevărat, spun împăciulitorii, că nici față de Charles presa nu s-a arătat mai tandră. Ba chiar dimpotrivă. Riscurile celebrității, ce să-i faci... (S.N.)

Prințesa pantofăreasă

Prințesa Eugenia, în vârstă de 29 de ani, aparține unei ramuri scăpătate a Hohenzollern-ilor! Ea este fiica prințului Emanuel și a prințesei Katherina de Sachsen — Weimar — Eisenach, în prezent divorțată. Eugenia a urmat o școală unde s-a specializat în crearea de modele de pantofi. Deci povestea prințesei pantofărese este valabilă și azi (A.D.)

Slăbiciune

Față de manechinele și actrițele celebre prințul Albert de Monaco manifestă o slăbiciune doborâtă. După Sharon Stone, Brooke Shields și Claudia Schiffer a intrat în „colimator” o prezentatoare de modă din Paris a Casei Lacroix, pe nume Suzanne. Nervozitatea din ultima vreme a prințului se datorează faptului că noua cucerire este obligată să arate publicului prea mult din formele ei ascunse. (A.D.)

„Sora mea, Marilyn”

O carte despre secretele copilăriei mării actrițe Marilyn Monroe

Berenice Miracle avea 19 ani când a aflat pentru prima dată că avea o soră mai mică — născută de aceeași mamă, dar având un alt tată. Sora ei se numea Norma Jean, dar avea să fie cunoscută în lumea celei de-a șaptea arte sub pseudonimul Marilyn Monroe. Atunci când s-au cunoscut cele două surori și-au promis reciproc să păstreze secretul despre copilăria lor, mai ales că amănuntele ar fi putut să împiedice cariera stelei de cinema care devenise Marilyn. După mai bine de cincizeci de ani, Berenice rupe tăcerea și scrie o carte care urmează să apară în iunie la editura Algonquin Books. Într-un interviu din revista „Life”, citat copios de presa europeană, femeia de 74 de ani a dat câteva amănunte în premieră. Pentru ea a fost un adevărat coșmar efortul de a ascunde acest secret al vieții. Ani de zile zărise de scandal — paparazzi — i-au dat târcoale pentru a desăvârși capătul de fir pe care îl cunoșteau deja. A fost nevoită din cauza aceasta să schimbe mai multe domiciliu, să țină secret numărul de telefon, să călătorească sau să se plimbe incognito. Ba chiar, la un moment dat, exasperat, soțul ei le-a spus zăriteștilor că a murit. „Marilyn avea o nevoie enormă de familie, iar eu reprezentam singura ei familie”, povestește Berenice. Aceasta pentru că mama lor, Gladys, a petrecut o bună parte din viață în spital, cu diagnosticul „paranola schizofrenică”. „Tatăl meu s-a despărțit de mama când aveam patru ani, ducându-mă în Kentucky”. Apoi Gladys a fost părăsită și de cel de-al doilea soț — tatăl viitoareii stele Marilyn Monroe — obligând fetița să-și petreacă vreo câțiva ani ai copilăriei într-un orfelinat. Apoi, când Berenice avea 19 ani (iar Norma Jean 12) a primit o scrisoare confuză de la Gladys din care a înțeles doar că avea o surioară. A trebuit să mai treacă încă șase ani înainte de a se cunoaște. Ziua Z a întâlnirii lor a fost în 1944. Pe vremea aceea lu-

erau amândouă în fabrică de armament, dar una la Detroit, cealaltă la Los Angeles. Primul lucru pe care l-au făcut a fost să se descalțe: aveau amândouă degetul mijlociu de la picior, mai lung — o trăsătură de familie. De asemenea, ambele surori au avut un picior puțin mai mic decât celălalt. Se crede că acel mers undulos al actriței, considerat foarte sexy, s-ar datorează faptului acestui mic defect. S-au mai vizitat apoi, din când în când. Prin '61, când Marilyn era o faimoasă și li consumase căsătoria cu dramaturgul Arthur Miller, sora ei a surprins-o că înghițea prea multe pilule anticoncepționale. „Nu pot să fac altfel”, a mărturisit Marilyn. Sora ei spune că marea divă era foarte generoasă și că au fost mulți cei care au profitat de bunătatea ei. Mai susține că nu a existat o relație intimă între actriță și Frank Sinatra. Berenice se afla în vacanță când a aflat despre sinuciderea actriței. Afirma că se simte vinovată și astăzi — nu l-a lăsat numărul de telefon unde se afla, pentru că în mod sigur, în acel moment de criză, sora ei ar fi căutat-o. Tot Berenice — care are acum 74 de ani — a fost cea care a ales înmormântarea verde cu care a fost înmormântată Marilyn.

Dacă ar fi fost în viață — afirmă Berenice — sora ei n-ar mai fi fost acum împotrivă să-și dezvăluie trecutul. Această convingere a făcut-o să accepte scrierea căr-

ȘTEFAN NICOLAE

Au dormit pe o comoară

Gertrude Anderson, din Londra, sosind acasă din plajă, a constatat că fiul ei, în vârstă de 6 ani, din joacă, a rupt salteaua de pe pat. Când femeia s-a apucat să o repare, din căptușea au început să curgă bani până la urmă reușind să atace din ea 560 de lire sterline. „Comoara” fusese ascunsă de o mătușă bătrână, că locuise cu mulți ani în urmă împreună cu familia Anderson. (A.D.)

De trei ori doi = 10.000 de dolari

O tânără mamă din San Francisco, Bolinda Lopez, a bătut un record de care poate fi mândră. A născut pentru a treia oară, consecutiv, câte doi gemeni. Pentru această performanță primăria orașului a premiat familia Lopez cu suma de 10.000 de dolari. Specialiștii susțin că a treia pereche de gemeni este un caz extrem de rar. (A.D.)

Manta regească

Cea mai scumpă manta regească se află la muzeul „Bernice Bishop”, din Honolulu (insulele Hawaii). Ea a aparținut regelui Kamahameha al Hawaiiului și valorează peste un milion de dolari. Confectionarea ei a început în anul 1600 și s-a terminat în anul 1775. Mantaua are culoarea galbenă și este fabricată din penele păsărilor mamo, o vîscuitoare atât de rară, încât au fost necesari 175 de ani pentru a se strânge penele necesare. În lume există peste 120 de mantale hawaiene confectionate din pene, dar cea aflată la muzeul amintit este cea mai frumoasă și mai bine păstrată. (A.D.)

Sistemul de securitate prin pernă gonflabilă

Cândva o raritate, perna gonflabilă, ce se deschide din bordul mașinii în caz de accident, a fost preluată de aproape toate marile companii constructoare de auto-

mobile. Fotografia noastră vă prezintă acest sistem de apărare instalat într-un Volkswagen. Perna se deschide numai când impactul are loc la o viteză foarte mare.

Sexul

nostru

cel de toate zilele

Strip-tease

Giuseppina Marini, din orașul italian Cuneo, pentru a-și sfida vechele care o bârbeau, într-o dimineață a executat pe balconul casei ale un strip-tease foarte „ferbin-e”, ce a atras atenția bărbaților și indignarea respectivelor soate. Până a urmă, pentru atitudinile obscene, înfră Giuseppina a fost condamnată la două luni de închisoare. (STEFAN NICOLAE)

Prostituate minore

În Haifa (Israel) a fost descoperită o rețea de prostituate minore, formată în majoritate din eleve de liceu. Banda avea drept conducător pe Mohamed Neima, de 37 de ani, așezat din Netereț. El le procura clienți și stupefiante. Întâlnirile amoroase aveau loc la unele hoteluri, dar și pe iarba grădinii publice Gan Beniamin. Taxa era de 100 de shekel pentru fiecare contact sexual, bani ce erau împărțiți cu proxenetul Mohamed. Câștigul fiecărei „elevă” pentru o astfel de muncă se ridica la 900—1000 de shekel pe zi. Poliția l-a arestat pe Neima, iar „fețele” au fost puse sub controlul Ministerului Ocrotirilor Sociale. (A.D.)

Bijuterii sexy

Se aleargă după idei originale în toate domeniile. Caricaturistul și scriitorul german Tomi Ungerer a realizat o întreagă gamă de bijuterii erotice, folosind în acest scop

pietrele prețioase și aurul pur. Denumirile lor sunt și ele semnificative: „Dragostea te face orb”; „Tot ce e bun vine pe la spate”; „Contact” etc. Prețurile variază între 900 și 25 000 mărci.

Record mai puțin obișnuit

În cadrul unui show „al surprizelor” ce a avut loc la televiziunea japoneză, sud-coreeanul An Se Won a băut în fața a milioane de telespectatori, o sută de ouă crude în decurs de 14 minute. (A.D.)

Afaceri cu schelete umane

În urma unei anchete comune care a durat mai multe luni, agenții de poliție din SUA și Vietnam au dat de urmele unei escrocherii care se pare că este unică în istoria... escrocilor. Despre ce este vorba?

Un francez de origine vietnameză, Robert Chaillard, acum de 74 de ani, s-a stabilit prin anii '80 în orașul Ho Si Min, fostul Saigon, dar nu din dragoste față de peisajul vietnamez ci pentru scopuri mult mai practice. El s-a apucat de un business cu totul și cu totul original. Împreună cu un grup de complici el a deshumat din cimitire peste 700 schelete umane, pe care le-a vândut pe dolari experților din misiunile americane, care, în baza unor

înțelegeri bilaterale între SUA și Vietnam, îl caută pe așa-numitul MIA (Missing in Action — dispăruți în misiune) — militari americani în viață sau morți care au participat la dramaticul război din Vietnam și pe care autoritățile din Statele Unite și familiile îndoliate doresc să-i aducă acasă, fie și numai pentru un mormânt pe teritoriul patriei lor.

Robert Chaillard a fost condamnat de către un tribunal din orașul Ho Si Min la 12 ani de închisoare, fără drept de apel, pentru acest trafic de false schelete de soldați americani. Juriul l-a condamnat pentru „profanare de morminte” în scopuri de escrocherii financiare, scrie ziarul sindicatelor vietnameze „Lao Dong”. Zece complici ai acestui escroc, toți vietnamezi, au fost condamnați la pedepse de privațiuni de libertate.

După o îndelungată anchetă experții criminalisti americani și vietnamezi au descoperit această afacere fără precedent în istoria cunoscută a lumii. Autoritățile au analizat în laboratoare scheletele vândute de Chaillard și au constatat cu probe incontestabile că oasele respective erau ale unor umanoizi de tip asiatic. (NICOLAE CHILIE)

Operație deosebită

O echipă de medici de la Universitatea Illinois din Chicago, a trebuit să execute o operație mai puțin obișnuită. Pacientul era un tigru siberian, de la grădina zoologică din localitate. Doza de anestezie a fost de cinci ori mai mare decât pentru om, iar operația, de dublă cataractă, a durat 12 minute. Dar sarcina cea mai grea a avut-o un gardian, care timp de două săptămâni a trebuit să-l pună tigruului picături în ochi, de patru ori pe zi. (A.D.)

Mona Lisa... vorbește

Cu ajutorul unui calculator, cei care s-au studiat forma feței, a buzelor și a obrazului Monei Lisa, celebrul tablou al lui Leonardo da Vinci, în prezent la Clos — Luce, localitate aflată lângă Amboise, unde a locuit marele pictor, se poate auzi glasul frumoasei femei. Portretul în copie, își spune numele, prenumele, vârsta, precum și alte câteva cuvinte, cu cel mai dulce glas italianesc. (A.D.)

După încercări nereușite, soțul criminal renunță

Primele luni după ce s-a însurat, Mark Seton era fericit. Dar cu trecerea timpului soția sa devenit de nesuportat. Toată ziua era cicală pentru cele mai mici nesterenții sau plăceri nevinovate. Singurele lui plăceri erau filmele de la TV în care soții își ucideau nevestele.

Într-o zi s-a hotărât să sca-

pe de soția cicalitoare. Așa că, în timp ce soția era în cadă, el fiind numai în chi-loși, s-a repezit la ea apucând-o de gât. Dar mâinile i-au alunecat pe clăbucul de pe grumaz spre sânii iar el a căzut în baie — „Mark, dragă, strigă femeia, în seara asta ai mult temperament. Nu puteai să mai aștepti puțin

până veneam în pat?”. Prima încercare a fost ratată. Pentru a fi mai sigur de reușită a angajat un „killer”. Într-o zi, fiind la volanul mașinii, femeia se simți urmărită de un autoturism negru. Tocmai musca dintr-o țintă cu frișcă, când fu nevoită să oprească la stop. În dreptul ei se opri un autoturism ne-

gru. Când acesta lăsă jos geamul și ridică mâna în care avea pistolul, printr-un act reflex, doamna Seton aruncă frișca în ochii celui ce, în imaginația ei dorea să o asasinăze. Interveniind, poliția a reușit să-l aresteze pe criminalul căutat de multă vreme de oamenii legii. Doamna Seton a primit felicitări, iar Mark a renunțat să o mai asasinăze, suportându-i și azi, cu stoicism, cicalilele cotidiene. (A.D.)

PE ULTIMA SUTĂ DE METRI

Asadar, cadere de cortină în întrecerile interne, odată cu disputarea ultimei etape în diviziile A și B. Astfel, FC Argeș Dacia Pitești și FC Maramureș Baia Mare au promovat în Divizia Națională, retrogradând în divizia B Foresta Fălticeni și Constructorul Iași — seria I, FC Drobeta Tr. Severin și Metalul Borsă — sau Phoenix Baia Mare (după o partidă de baraj dintre acestea) — seria a II-a. De asemenea, au promovat în divizia A Cetatea Tg. Neamț, Petrolul Bercă, Dacia Pitești și Unirea Dej.

Interes enorm, în schimb, în ceea ce privește finalizarea pregătirilor lotului reprezentativ în vederea participării la World Cup '94. Astăzi, cu începerea de la ora 19, tot pe stadionul Steaua, ultimul joc-test înaintea traversării Oceanului, în care „tricolorii” vor întâlni echipa Sloveniei. Vineri, 3 iunie, la ora 10.15, de la Aeroportul Otopeni, e-foa prevăzută decolarea spre New York, urmând ca ultima verificare să aibă loc la Tabrusco Hill, cu selecționata Suediei. De altfel, Coreea de Sud, Grecia și Brazilia au fost primele care au debarcat pe pământul Lumii Noi. Aproape de gazdele noastre, sub conducerea sârbului Bora Milutinović, echipa Statelor Unite a suținut 18 întâlniri de la începutul anului, înregistrând doar 4 victorii, 9 remize însă și 5 înfrângeri (golaveraj: 23-21). Iată ultimele rezultate: 2-3 cu Bayern München (deși lipsită de 3 titulari, campioni Germaniei nu și-a șifonat blazonul), 0-0 cu Arabia Saudită și 1-1 cu Grecia.

Un rezultat îmbucurător ne-a parvenit din Italia, Bres-

cia întrecând cu 2-1 pe Ravenna și fiind astfel virtual promovată în Serie A, ceea ce nu ar mai justifica prezența lui Hagi în ultima etapă. Tot din Italia a venit și Răduciolu, pronspăt căsătorit (casă de piatră!), iar probleme de sănătate nu acuză decât Sabău și Iapescu. După acel 2-0 de săptămâna trecută, în amicalul cu Nigeria, stafful tehnic a mai rezolvat unele probleme, cum ar fi: stabilirea obiectivului la C.M. (calificarea din grupă — și nu ori-

cum — câștigarea grupei după cum stă situația în care am juca cu ocupanții locului 3 din grupa C, D sau E — în funcție de golaveraj), stimulentele materiale, componenta delegației (22 de jucători, 3 antrenori, 2 medici, 3 maseuri, un operator video, directorul sportiv Gabi Balint, 8 oficiali și un bucătar). Să sperăm că totul va decurge bine, iar omogenizarea lotului și vârful de formă se vor realiza la momentul oportun. Deci, succes și drum bun, „tricolori”!

În sfârșit, Dan Petrescu a spart gheața, înscriind al doilea gol în partida cu Nigeria. Ține-o așa, Dane!

„Un test util”

● Măi, tată Iordănescule, om fi noi stupid peopie, că ne-a malfăcut unul, dar nici chiar așa, să protestăm o țară întreagă cu Iordane că să vedem ce obiectiv va fixa federația pentru „mondiale”, că și măria-ta ești în așteptare, iar când auzi că unul mai înfrâznet te zgândăre cu un eventual loc trei, să faci declarații de te apucă răsăpănsu’. Mamă-mamă și ce tot ai făcut pentru aceleași „mondiale”, de te apuci cu mâinile de burtă, tot de răsăpănsu’.

Ce-i mai grav e că ai argumente la neconvocarea la lot a câtorva jucători, nu le mai dăm numele că le știu și li știu o țară întreagă. Nu ne mai rămâne decât să li admirăm pe nigerieni (de pildă) care nici nu concep să meargă în America și să nu lase primii.

● Dinspre Poligrafiei vin, din nou, vești alarmante. Multe echipe nu și-au depus documentația pentru licența de profesioniști și mai sunt (ce mai sunt, că nu mai e nici una) câteva zile până la scadență, 31 mai. Dacă nu va fi tăiat nici de astă-dată răul de la rădăcina pivotantă din fotbalul nostru, Liga Profesionistă ar trebui să fie dizolvată.

● Cu cântec sunt și anume... transferuri pe bani negri, verzi, bani să fie, de s-a ajuns tot acum, la spartul târgului, să nu se mai știe cine are de luat, cine are de dat, cine de la cine. Banii nu au miros, dar mirosă a praf de pușcă, echipele rău plătite având și ele de dat socoteală tot la sfârșitul acestei luni. Ce-o leș, Dumnezeu cu

mila, că doar nu degeaba Vasilianul, om de fotbal într-adevăr, zace prin spitale.

● Lupta dintre Halagian și Remus Vlad a luat sfârșit. Primul a câștigat și e la Sibiu, cel de-al doilea s-a reîntors la matri și a luat Corvinul. Nici un ecou de la Dinamo...

● Cel mai slab meci al echipei naționale, cel de miercuri cu Nigeria, ne-a arătat că se poate juca și cu jucători supraponderali (Panduru) și cu improvizajul de suflet (Gălcă) și în fața unor tribune aproape goale.

Cel mai slab meci din ultima vreme a fost (placa e uzată de mulțor...) un test util pentru viitorii echipieri ai Stelei, căciora li s-a pus su-lă-n coaste de către cel doi foști steliști de la cârma echipei naționale.

OZONEL ■

America se grăbește

Cu cât se apropie turneul final al Campionatului Mondial de fotbal, știrile despre competiția numărul 1 a anului se îndesesc pe teleimprimatoarele agențiilor de presă și în paginile ziarelor. Multe dintre aceste vești se referă la unul dintre adversarii noștri în primul tur, echipa SUA. În primul rând faptul că formația lui Bora Milutinović dispută meciuri amicale de pregătire în ritm de unul la trei zile. Săptămână trecută a jucat cu Arabia Saudită și Grecia, iar mâine va întâlni fosta formație a actualului ei antrenor principal, Mexicul. Apoi, au apărut și fotbalisti care evoluează peste hotare, inclusiv vedeta lui Coventry (prima ligă engleză), Roy Wegerle, refăcut după o accidentare. Iar în timp ce Wegerle se gândește serios să se întoarcă definitiv acasă, alții au și început tratative — unele finalizate — pentru transferuri peste Ocean, țara preferată fiind tot Anglia. Este cazul portarului Ian Pezer, dat ca sigur la West Ham United (tot divizia întâi). În timp ce colegii lui de post, Brad Friedel, posibili titulari la „World Cup”, este curial insistent, și se pare, va ceda, de Newcastle. Postul de portar este, se vede, o veritabilă atracție americană, de vreme ce în Anglia mai evoluează doi goal-keeper-i rankei: Juergen Sommer (Luton Town) și Kasey Keller (Millwall).

Grijulii cu încasările, americanii fac și calculele privind audiența la televiziune a partidelor „Cupei Mondiale”. Totuși, pe Noul Continent previziunile nu sunt prea optimiste, canalul național ABC neprevăzând decât 11 partide. S-au luat probabil în calcul cotele de audiență record ale soccerului pe sol american: 3,1 la sută pentru meciul SUA — Germania (din vara anului 1993), 4,1 la sută la finala Campionatului Mondial din Mexic, și 6,6 la sută la jocul Italia — Germania, finala „Cupei Mondiale” din 1982, cel mai bun rezultat în acest domeniu pentru fotbal în Statele Unite. Astfel se explică și decizia organizatorilor de a programa întâlnirile turneului final la ore imposibile pentru jucători (la prânz, pe o căldură sufocantă), cu toate protestele acestora. Da, dar în Europa orelor sunt de cea mai mare audiență. Încă o dată, banii trec înaintea intereselor „actorilor”.

TEODORA OPREA ■

18 Finală extraordinară în Cupa Ligii, aflată în primă sa ediție. Rapid a venit la Arad cu trupa rănită — fără Fane Iovan, Stanciu, Stilea, Chiriță — dar animat să facă un joc de zile mari, pentru a mai alina neîmplinirile date de neconvocarea la lotul național ale lui Vlădoiu și Dănuț Lupu, ultimul cu nimio în plus ca greutate dacă ar fi să-l comparăm cu Panduru. Despre Jean, ce să mai spunem. Era fier. Și cum să nu fi când vezi ce atacanți a bifat marele Iordănescu pentru Cupa Mondială.

Finala Cupei Ligii de la Arad a capacitat întreg orașul de pe Mureș, în jur de 10.000 de spectatori dorind să vadă la lucru o echipă — UTA, nimeni neavând în cuget și simțiri că aceasta ar fi putut fi ridiculizată de Rapid. Și, în loc să vedem acest meci ca lumea, pe Ghencea, în deschidere la România — Nigeria, că n-a vrut mușchii lui Iordănescu — și ar fi fost vreo 5000-6000 de spectatori în plus — să-l vadă la lucru pe Jean și Dănuț (vă dați seama ce caterincă ar fi ieșit, iar Iordănescu, am acceptat Aradul, acolo unde cu ani în urmă Rapid învingea cu 3-1 pe Vagonul).

Și de data asta a ieșit 3-1 pentru ai noștri, după un meci de bun nivel, cu multe faze de spectacol. S-a evidențiat, acum la spartul târgului, toată echipa, dar, cine a fost la meci (și au fost vreo 13 din galeria lui Mincea) au rămas impresionați, bineînțeles plăcut, de jocul lui Tără și, mai ales, Dănuț Lupu. Ultimul primit cu huiulele de pătușii Aradului, s-a întors în Capitală ca idol al acelorași care, cu numai 90 de minute în urmă, nu-l aveau la inimă. Nu de alta, dar Dănuț Lupu a făcut joia la Arad un meci mare, el „supraponderalul” filtrând toate acțiunile de atac ale giuleștenilor. Secundat cu brio de argintul viu, trezit la viață prea târziu, Fănel Tără, într-o formă de zile mari.

Rapid arată, într-adevăr, ca o mare echipă și după ani și ani de secetă a reușit să aducă acasă, în Giulești, acest trofeu pentru care mâine-poimâine se vor bate la sânge toate diviziunile noastre de prima ligă. Guvintele sunt uneori prea seci. Seci sunt și cifrele, iar cine ar avea răbdarea și interesul să le discepe va vedea că de 13 meciuri Rapid e nevins, că are trei oameni la lot, că ar mai fi putut avea, dar nu a vrut Iordănescu, încă alți doi, că și-a fixat deja pentru la anul obiectivul de a deveni campion. Toate acestea sub cravașa lui Viorel Hizo, care o fi el cum e, un (aparent) dur, dar e și un meseriaș de nota 10. Ca și Lupu, Jean Vlădoiu, Bealcu, Motroc, Andrași, că doar nu oți vrea să înșir acum toată echipa Rapidului pus pe fapte mari.

Box cu umbre

Încep să se precipite lucrurile cu boxul profesionist. După ce a apărut alternativa numită „Ringul”, care s-a prezentat la ultima gală drept colaboratoare a Asociației cântărilor, luptătorilor și membrilor (chiar așa, ca să nu șicem altce) celor decedați în Revoluția din Decembrie 1989, prin manevre subtile se încearcă acaparea pugilatului profil de la noi de către Federația Română de Box (amator!). Păi, s-a mai încercat, și se pare că înființarea „Ringului” tocmai pentru tre-

bușoară asta a fost făcută. În legătură cu numita ligă (fostă club), lată și o chestiune de mai mare claritate: secretarul general, Nicolae Nițu, care își scrie pe cardul de vizită „manager SUA”, ce-o fi aia, poartă cu mândrie pe pleptu-l de aramă (că-i cam brunetel) titlul de înșina de revoluționar. Or, persoane informate ne-au spus că în vremea învâlmăselii din Decembrie di Nițu hălăduia prin New York. O fi fost la vreo demonstrație pentru revoluția sexuală în rândul portoricancilor de pe coasta de Est și i s-a achivalat...

Fănuș Neagu versus George Copos

Noa Fane Neagu, novelist, romancier, dramaturg, director general al Teatrului Național din București, gazetar sportiv, dar, mai ales, rapidist, e făcut cocă pe actualul patron al Realului Giulești,

George Copos, făcându-l în fel și chip în revista de fotbal „Presing”. I-auzi, la: „În 35 de ani eu am scris despre Rapid de o mie de ori mai multe articole decât crizele de debilitate mintală suferite de individul asta pe culoarele CC UTC”. Incepe tare, dar stai să vezi! mai departe: „... la baza fiecărei averi stă o crimă, deci nu te înfierbânța până nu ți le voi spune pe ale tale, fiindcă risți să devii livid și verde ca floarea mușcalului mai înainte de a se strâmbe lumea de răș ascultând istoria devenirii tale”. Aoleo, ce-o avea cu bietul om? Că ar fi interzis vân-

zarea în incinta clubului și a stadionului a revistelor în care scrie nea Fane. Hai bre, ce-o fi un zvon, nu te potrive și mata așa. Poate vă dați mâna la o Busuioacă de Bohotin, că Rapidulețul l-a împăcat pe mulți. Tot cu dom’ Neagu o întâmplare hazlie. Mai acum vreo lună, primăria Brăilei l-a făcut cetățean de onoare, pentru că după o săptămână să-l retragă diploma, că ar fi fost acordată neastatut. „I-am iertat, ar fi zis scriitorul, că mi-am adus aminte că, după calendarul ortodox de rit vechi, era Luna Paparudelor. Ce pretenții să ai?”.

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio "Europa Liberă":

FORMULA 1 - FORMULA MINCIUNILOR

Citind titlul corespondenței mele vă veți întreba ce vrea să însemne această relație (curioasă) din cadrul Circuitului Bolizilor.

Ei bine, în urma unor noi constatări și evenimente grave înregistrate în ultimele zile, experții automobilismului mondial au ajuns la concluzia că un anumit grup implicat direct în acest sport „s-a remarcat” prin vorbe desarte și declarații false, în scopurile apărării propriilor interese și deci ale continuării luptei între viață și moarte a piloților asezați în „coșciugul pe roate”. În fond, responsabili Formulei 1 au dorit o inducere în eroare a opiniei publice și mai ales a presei după accidente de la Imola și Monte Carlo, promițând marea cu sarea după valul de proteste din ultima perioadă, strategie ce s-a dovedit ulterior ca fiind falsă pentru noi și viclenă pentru concernele angajate în Marele Premiu, deoarece chiar din cadrul echipelor constructoare se dorește escaladarea cu orice preț a riscului, în joc fiind foarte mulți bani.

În condițiile preconizate de FIA, mecanicii și inginerii formației britanice Lotus au efectuat anumite modificări bolizilor lor, nerelevante însă din moment ce portughezul Lamy a suferit un accident pe autodromul englez din Silverstone. Lamy a intrat într-un parapet cu mașina sa Lotus, având o viteză de circa 240 de km pe oră, ceea ce înseamnă că super-dotarea tehnică a bolizilor depășește cu mult posibilitățile de control ale oamenilor. Era vorba de un test intr-adevăr, în care s-a modificat într-un fel caroseria și locul pilotului, „pierzându-se” — spun tehnicienii — circa 15 la sută din viteză și putere, astfel că în curbe mașinile devin mai stabile și mai încete, dar la fel de rapide și periculoase pe porțiunile drepte.

Iar dacă voi mai aminti și intenția bossului Frank Williams, din echipa cu același nume, de a-l readuce pe britanicul Nigel Mansell în Formula 1 oferindu-i 21 de milioane de dolari, pe fondul „monotoniei” generate de succesele germanului Michael Schumacher, atunci veți înțelege reacțiile „eminențelor cenușii”, dar și ale unor piloți care rămân fideli tradiționalului slogan „mai tare, mai rapid și mai riscant”. Mansell urmează să-și spună punctul de vedere în următoarele zile, el fiind angajat acum în cursa de 500 de mii de la Indianapolis, o altă branșă a bolizilor în SUA, iar dacă Nigel va semna contractul cu Williams, atunci el va concura la 3 iulie în cadrul Marelei Premiului al Franței de la Le Castellet.

Trecând în revistă anumite aspecte din Circuitul Bolizilor, cred că veți putea decide dv. în legătură cu necesitatea sau inutilitatea acestui sport, susținut fără discuție de marile concerne internaționale. Dacă vom sublinia elementele „contra” jocului cu viața și moarte, ei bine, nu vom omite tehnificarea excesivă a mașinilor, care au depășit posibilitățile umane; apoi, nu vom uita pachetul destul de redus de măsuri de protecție, în primul rând al pistei autodromurilor, și în final presiunea fantastică a celor implicați, motivați însă extrem de bine de sumele fabuloase oferite de sponsori, constructori, TV și alți oameni de afaceri. Deci, la prima vedere și dacă ne vom păstra intactă rațiunea, vom spune „NU” continuării în forma actuală a Circuitului Bolizilor.

Dacă vom analiza poziția piloților, organizatorilor sau a Federației Internaționale de Automobilism, atunci vom avea un alt unghi de observație și în final de decizie. Piloții sunt de fapt cei mai compe-

tenți experți în asigurarea măsurilor de siguranță. Și totuși, ei sunt primii care nu respectă „legea circulației” pe traseele celor 16 piste din lume, forțând mașina și destinul, atât în scopul obținerii succesului, dar și al renumelui de temerar, conform principiului declarat de Karl Wendlinger, alflat și azi la secția de reanimare a spitalului din Nisa, care a spus: reducerea vitezei în curbe se face „în cap”, în rest se merge „tare” mai departe. Fără comentarii acest mod de gândire, din care reiese că piloții sunt primii ce neglijează regulile elementare de protecție personală.

Federația Internațională, la rândul ei, prin vicepreședintele Bernie Ecclestone, ce deține și postul de șef al asociației constructorilor, poate dicta organizatorilor un program ce avantajează grupările respective. Deci viteză, spectacol, dramatism, reclamă, TV și, implicit, încasări enorme, din care englezul a câștigat 250 de milioane de mărci. Așadar, interesele din Formula 1 sunt prioritare pentru participanți.

Juriul cunoaște de regulă părțile periculoase ale traseelor, pentru că trebuie să ne amintim că atât la Imola cât și la Monte Carlo s-au înregistrat accidente și în anii trecuți. Măsurile luate au fost tardive, sau nerelevante, mai ales după ce a murit Roland Ratzenberger în cadrul antrenamentului de la Imola, semnal de alarmă ce trebuia tras de organizatori în vederea anulării cursei. Și totuși, pierderea vieții austriacului nu a reprezentat mai nimic pentru „arbitrii” cursei din San Marino, care „au dat” lumina verde celorlalți piloți ce s-au întrecut la Imola, de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic. Fără discuție că și juriul păstrează o complicitate tacită cu oficialii federației sau cu concernele angrenate în competiții, astfel că și acest punct a fost pur și simplu „uitat” sau trecut „ad acta”.

Și, în sfârșit, banii reprezintă un alt argument „pro” Formula 1, menționând că cele 16 curse se transmit în direct prin intermediul TV de către 70 de posturi în peste 110 țări. FIA primește circa 400 de milioane de dolari pe an, după care vin alte activități de sponsorizare ce ridică cifra de afaceri la peste un miliard de dolari! La asemenea sume, viața unuia sau altuia dintre piloți nu mai contează, deoarece se vor găsi în permanentă alți sportivi atrași de mirajul banului, gloriei și spectacolului. Și poate acest ultim element „păcălește” cel mai cumplit pe așii volanului, care devin milionari și sfârșesc prin a lăsa pe drumuri soții, copii, prieteni, părinți și în general familii.

Automobilism

Un accident ca-n filme

RALIUL ROMÂNIEI 1994 SUSCITĂ UN INTERES DEOSEBIT ÎN EUROPA

— Comunicat de presă —

Ediția a XXIX-a a RALIULUI ROMÂNIEI se anunță o competiție foarte interesantă și va fi cu siguranță viu disputată. Organizată de AUTOMOBIL CLUBUL ROMÂN și având sponsor principal firma SHELL ROMANIA SRL, RALIUL ROMÂNIEI 1994 confirmă spectaculoasa ascensiune pe scena europeană prin interesul stărnit în întreaga Europă.

Comitetul de organizare, având în frunte sa pe dnl Constantin Niculescu — președinte A.C.R. și Guy Burrow — director general Shell Romania SRL, a reușit ca până la această oră să asigure toate condițiile necesare unei bune desfășurări a cursei.

Conducerea ei va asigura de un trio de comisari sportivi format din dnl: Luis de Freitas (Portugalia), Erich Weisha (Austria) și Ion Olaru (România). Ca și anii trecuți, dl Dumitru Rusănescu va fi directorul cursei, iar observatorul desemnat de FIA este dl Dimitris Veroutis (Grecia).

Între națiuni, Marea Britanie se situează până în acest moment pe prima poziție cu 9 concurenți, urmată de Franța — 5 echipe, Italia — 3, Germania — 3, Ungaria — 3, Rusia — 2, Bulgaria — 2 echipe și Austria — 1 echipă. Din România și-au făcut cunoscută intenția de a participa concurenți angajați în campionatul național și care posedă automobile omologate FIA în grupele A sau N.

La start se vor alinia cele mai moderne automobile de cursă, „vedete” ale campionatului mondial: Ford Escort RS Cosworth, Toyota Celica 4WD, Lancia Delta Integrale, Peugeot 300 GTI 16V, Peugeot 205 GTI, Mazda 323 GT-R, Opel Kadett GSI și Renault Clio Williams 16V.

„Capul de afiș” între piloți îl dețin Gherghel Petrov — Bulgaria, Laszlo Ranga — Ungaria, ambi piloți prioritari FIA B și Jonny Milner — Marea Britanie, cel care a reușit obținerea locului 13 în etapa de campionat mondial RAC 1993.

Așadar, RALIUL ROMÂNIEI 1994 promite un spectacol de excepție, confirmând încă o dată că reprezintă un eveniment sportiv de maximă importanță, dintre cele desfășurate în România.

Protagonist: Eduard Stan, cel mai tânăr pilot de automobilism din România

La 10 ani, Eduard Stan știa să conducă mașina, făcând chiar parcuri reușite; la 12 ani reușea, cu ușurință, să facă poligonul, nu în 6 minute cât era baremul ei, într-un minut și 50 secunde. (Acum la 20 de ani, când baremul este de 5 minute, el efectuează poligonul în maximum 45 de secunde). Deoarece nu avea dreptul să conducă mașina pe drumurile publice, până la vârsta de 18 ani, el mergea la mașini, reușind să demonstreze și să monteze autoturismul Dacia, piesă cu piesă. Imediat după ce a obținut permisul de conducere s-a înscris în Campionatul Național de Viteză pe Traseu Montan, devenind cel mai tânăr pilot de automobilism din România. În primul an de participare, 1991, s-a clasat, în grupa A, pe locul III. În anul următor, la etapa desfășurată la Abrud, în cadrul grupei N, s-a clasat pe locul II, înaintea multiplului campion național, Werner Hirschvogel. A urmat etapa a II-a care s-a desfășurat la Brașov, unde tânărul pilot a fost protagonistul unui accident, pe căl de spectaculoasă pe atât de periculoasă. Domnișoara Paula Stan, secretara Federației de specialitate, ne-a declarat, în acest sens: „Cel care au fost de față credeau că Eduard Stan nu mai scapă cu viață”. În timpul unui viraj lăsat — spune Eduard — datorită pietrișului de pe marginea drumului dar și datorită unui podet

care, spre ghinionul meu, a devenit trambulină, am efectuat, la viteză de 180 km/h, o săritură lungă de aproximativ 50 m, la o înălțime de peste 6 m. Mașina a efectuat un triplu salt, căzând, pe rând, pe față, spate, pialon, stabilindu-se în final pe roți. În timpul săriturii, datorită forței puternice, motorul a sărit de pe mașină, care, ulterior cu a mai puțină recuperare, M-am ales, din această cauză, doar cu câte o fractură ușoară la fiecare picior”. După o perioadă de refacere el și-a reluat activitatea com-

petițională. Anul acesta, în primele două etape, ce au avut loc la Voineasa, a obținut, la grupa A, în ordine, un loc III și un loc II. Eduard Stan are 20 de ani, alieargă pentru clubul tatălui său, „Club Auto-Sport” și pilotează o Lancia Delta Integrale H.P. prevăzută cu 16 valve (3 supape pe cilindru) și cu o putere de 240 C.P. Următorul lui obiectiv este Raliul României care constituie o etapă în cadrul Campionatului European.

GHEORGHE BARBU ■
Foto: FLORIN IONIȚA ■

Pagini realizate de POMILIU L. DUMITRESCU ■

Culese și prelucrate de
GHEORGHE BRASOVEANU ■

Integramă de Mihai ZGUBEA

			BROAZĂ FAC SCHITE MORISTICE	A COASE PE MARGINE DISTANȚI	PIATĂ CICLIL- TOARE	ARGILĂ PĂRINTE (dim.)	CORȘAR IZVOR LA DOMICILIUL	ACUT ? COLAN	BĂRBO CU PĂR ZE
			ORBI						
			TEXTUAL						PANTALONI TĂRĂNEȘTI (dim.)
CERINȚE MAȘINALE	DEZASTRU FACE CĂRAMIZI	PUS LA MEZAT FIRIDĂ					160 DE LITRI ZORI DE ZI		
				USCĂCIUNE					
OTELITĂ TREPT GEOLOGICE								CORP DE OGAR I NIMB	VEDETA DE FILM
			MONOTON			RANG POSESIV SPECIFIC ASCUNS		CURS I FRICOS	
PUSE PE MĂGARI									
ACTORI TACUȚI									
		ARGINT (simb.) DUȘMANIT		OASE ALE PICIORULUI REGI	COȘULETE LĂTOS RĂVNA				
CONFIRMA- TE PE POST								CEL MAI MARE CONTINENT	
INUTILITATE			STAT AFRICAN NOTA MUZICALĂ						
MONGOL				AFLENT AL JIULUI					
VIOLENȚI					PUSĂ PE CAL				
									

1	S	P	R	I	T		7	M	8	U	9	S	10
2	M	E	C	T	A	R				L	E	U	
3	A	P	A			A						I	I
4	P	S		P	I					C	O		
5	S	I	F	O	A	M	E					S	A
		S	O	T				I	U	B	I		
7	B	O	C	A	L			R	O				A
8	E	L		B	A	S	A	M	A				
9	R	A	C	I	T	A							
10	E		O	L				R	A				

BĂUTURI

ORIZONTAL: 1) Vin cu si-
fon sau apă minerală — Vin
nefermentat. 2) Băutura zei-
lor — Suma de bani pe care
la 50 de lei românul sărac,
într-o cunoscută expresie
populară. 3) Cea mai populară
băutură — Băuți (fig.). 4) Pus
pe margini! — Un strop de
băutură — Plepănătură fo-
melască. 5) Recipient pentru
apă gazoasă — Primele la
șampanie! 6) Meandru a unei
ape curgătoare — A fi îndră-
gostit. 7) Vas folosit pentru
băut, numit și pocal — Sunt
puși în grog! 8) La o cafele-
tă! — Rachiul colorat, de ca-
litate inferioară. 9) Pusă la
ghetă — Telegea la care se
vârsă băuturile. 10) Vas de
pământ pentru băut — Local
rural în care se consumă
băuturi alcoolice.

VERTICAL: 1) Rachiul tare.
— Băutură alcoolică slabă. 2)

Cunoscută băutură răcoritoa-
re (2 cuv.). 3) Firmă america-
nă de aparate de radio și te-
levizoare — Se stinge cu apă
— Primele la coniac, ultimele
la cico! 4) Amețit, în final!
— Bun de băut. 5) Produs al-
coolic, asemănător cu romul,
rezultat din distilarea melasei
— Intina. 6) A tipa — Reci-
pient pentru cereale. 7) Flu-
viu de coastă și localitate în
Finlanda. 8) Igheab care cap-
tează apa unui izvor — Local
râu fumat. 9) Dornel de a
bea — Veche măsură de ca-
pacitate olandeză. 10) Băutu-
ră alcoolică obținută prin fer-
mentarea și distilarea prune-
lor sau a altor fructe — Oje-
lită.

Dictionar: RCA, EURA,
AAM.

GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

Într-o mică localitate din
Scoția, o comisie examina pe
cei care voiau să devină poli-
tiști.

Unui candidat i s-a pus
următoarea întrebare:

— Cum ai putea dormea
— întreabă examinatorul —
— să dormi în cel mai scurt
timp o coloană de demen-
stranți?

— Mi-ai scoate chipul și
aș face chetă!

— Doamnă, director —
spune secretara — în lipsa
dv. un individ a întrebat da-
că mai veniți azi, că arde de
nerăbdare să vă rupă oase-
le.

— Și ce i-ai spus?
— Că-mi pare rău, dar nu
sunteți aici.

— Ce-ai zice, dragul meu,
spune soția, dacă te-ai păr-
a.

Anecdote

și și m-aș căsători cu altul?
Ai suferi?

— De ce să sufer pentru
un străin?

Un actor celebru, venind
odată la Geneva, se oprește
la hotelul „La trei coroane”.
La plecare îi dă portarului
un bacsis de 20 de franci.

— Rândul trecut mi-ai dat
40 de franci, ca să beau în
sănătatea dv.

— Asta-i adevărat — răs-
punde artistul — însă acum
mă simt ceva mai bine.

— Chelner, acest pul este
cea mai tare carne pe care
am mâncat-o vreodată —
spune un consumator.

— Asta pentru că nu ai
încercat biftelei nostru, dom-
nule, răspunde ospătarul.

— Dragă amice, am con-
statat că nu poți lucra când
beu și astfel am renunțat.

— La băutură?
— Nu. La serviciu!

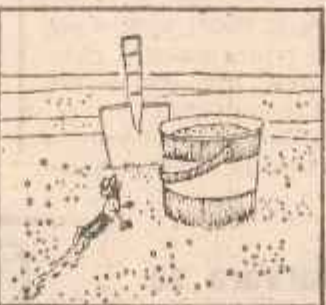
— Doamnă, spune un doc-
tor vecinei sale, am observat
că băieții dv. sunt întot-
deauna triști.

— Este adevărat, răspunde
doamna, dar nu am ce să le
fac. Ei bat toată ziua și tot nu
reușesc să-i fac să pară mai
veseli.

— Un medic ieșit din casa
unui pacient bolnav. Întâ-
rindu-se la ușă cu un alt
medic, i se adresează:

— Acest bolnav nu mai
are nici o șansă: am constă-
tat că suferă de lipsă de bani.

Culese și prelucrate de
GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

Spirit de observație

Cele cinci animale din caseta din partea de sus s-au ascuns în
desenul de dedesubt. Le găsești desigur?

BOX

ORIZONTAL: 1) Ne-a lăsat
poezia unui duel între doi
cucosi. 2) Intră la plată (pl.).
3) Oraș în Chile — Mirat pe-
ste măsură. 4) Te trimite în
lumea viselor — Dau dovadă
de multă sprinteneală. 5)
Iute — Acum! 6) Campion —
Participă la categoria grea. 7)
Sentiment în caz de înfrân-
gere — Rău în Extremul Orient
(Rusia). 8) Impune un joc in-
drăcit — Creangă. 9) Spațiu
de evoluție — Bază sportivă.
10) Foarte penetrant — Sare.

VERTICAL: 1) Joc antici-

pat. 2) În gong! — Avangre-
mieră la o nocturnă. 3) Sprin-
jin în caz de KO — Ridică de
jos. 4) Cureluș de mașină —
În mișcare. 5) Foarte iute
— Zoe Oprescu. 6) Lovitură
— Dă înapoi. 7) Dănsii — Lo-
calitate în Egipt — Apare la
urmă. 8) Iuțe — Bun la
echiv. 9) Cântec de leagăn —
Cu și fără mănăși. 10) Runda
finală — Un fel de victorie.

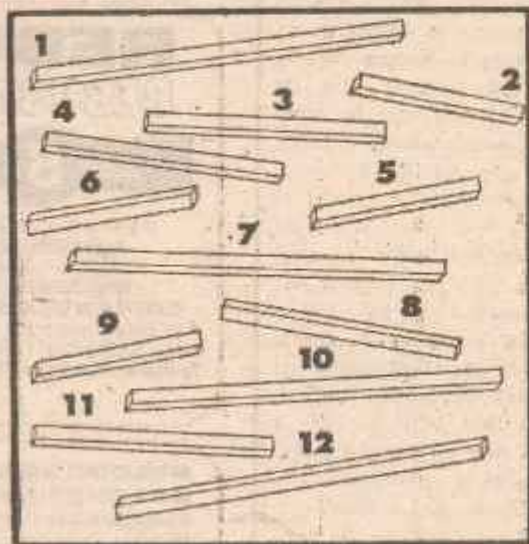
Dictionar: DAPÖ, TUT,
AIM, IBA, TIRA.

CONSTANTIN GRIGORE ■

1	T	O	P	I	R	C	E	A	M	U
2		N	O	R	A		I			
3			D	A	P	O				
4	E	M	E		I		T			
5			A		A					
6	A	S					R			
7					Z		A	I	M	
8				O			R	A	M	
9									N	A
									A	T

BEE

Încercați să grupați bețele
de aceeași lungime. Aveți
două minute la dispoziție

Dezlegările careurilor din nr. 21

Flexiuni: CAPTUȘEA: APARTAMENT; MEDIATOR;
L; PLUS; ETOLA; I; ROB; IBIS; OFERIRE; N; NEA;
LA; AOR; ARNAUTEȘTI; TIC; TAC; IM; ETALAT; APA

Căldură mare: GANICULA; C; AMICALA; TO; RAU;
VAPORI; IB; L; NAUPE; TIMIZI; APU; ALUAT; BT;
R; BAIE; DO; BI; I; A; IULIE; LATIT; ICAR; IRADIA;
ATA.

Revista FLACĂRA
utilizează
informații furnizate
de
agenția MEDIAFAX